

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Velika Gorica, Trg kralja Tomislava 36

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Općinski sud u Velikoj Gorici, po sutkinji Ivani Klaić Žlepalo, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika Kristijana Lovrića, Velika Gorica, Šetalište Frane Lučića 21, OIB: 45934931291, kojeg zastupa punomoćnik Dejan Uljarević, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika-protutužitelja POVRATAK COMMERCE d.o.o., Velika Gorica, Mičevečka ulica 12, OIB: 94464965892, kojeg zastupa punomoćnik Marko Milošević, odvjetnik u Zagrebu, radi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 28. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja-protutuženika i punomoćnika tuženika-protutužitelja, 28. svibnja 2026.,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Utvrđuje se da je nezakonita i nedopuštena Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 13. studenoga 2023. i da radni odnos Tužitelja kod Tuženika nije prestao.

II. Nalaže se Tuženiku POVRATAK COMMERCE d.o.o., Velika Gorica, Mičevečka ulica 12, OIB: 94464965892 da vrati Tužitelja KRISTIJAN LOVRIĆ, Velika Gorica, Šetalište Frane Lučića, OIB: 45934931291 na rad na poslove prodavača vina u roku od osam dana.

III. Nalaže se Tuženiku da Tužitelju nadoknadi dosuđeni parnični trošak od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje na naznačeni iznos teku po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanjem za tri postotna poena."

II. Odbija se protutužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Nalaže se tužitelju-protutuženiku KRISTIJANU LOVRIĆU, Zagreb, Velika Gorica, Šetalište Frana Lučića 21, OIB: 45934931291 isplatiti tuženiku-protutužitelju POVRATAK COMMERCE d.o.o., Velika Gorica, Mičevečka ulica 12, OIB:

94464965892 iznos od 7.820,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamata po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, počevši od 29.11.2023. godine do isplate, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tužitelju-protutuženiku naknaditi tuženiku-protutužitelju trošak ovog parničnog postupka."

r i j e š i o j e

I. Dopušta se preinaka tužbe učinjena podneskom tužitelja od 25. veljače 2026.

II. Odbija se prijedlog za donošenje privremene mjere koji glasi:

"I. Nalaže se tuženiku POVRATAK COMMERCE d.o.o., Velika Gorica, Mičevečka ulica 12, OIB: 94464965892 da Tužitelja KRISTIJEAN LOVRIĆ, Velika Gorica, Šetalište Frane Lučića, OIB: 45934931291 u roku od 3 dana od dana dostave ovog rješenja, privremeno do okončanja ovog spora, vrati na rad na radno mjesto prodavača vina koji posao je obavljao sukladno Ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 1. travnja 2023.

II. Ova privremena mjera ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja ovog parničnog postupka ili do drugačije odluke suda."

III. Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu radi utvrđenja da je nezakonita i nedopuštena Odluka o izvanrednom otkazu Ugovora o radu od 13. studenoga 2023. i da radni odnos tužitelja kod tuženika nije prestao, te je postavio zahtjev za vraćanje na rad na poslove prodavača vina kao i privremenu mjeru vraćanja na rad na radno mjesto prodavača vina. U tužbi u bitnome navodi da je prije podnošenja ove tužbe poslodavcu podnio Zahtjev za zaštitu prava radnika dana 22. studenoga 2023. te je poslodavac odgovorio 12. prosinca 2023., a koji odgovor je tužitelj-protutuženik zaprimio dana 15. prosinca 2023. te odgovorio poslodavcu putem e-maila 18. prosinca 2023. stoga da u zakonskom roku, u skladu s člankom 133. stavak 2. Zakona o radu podnosi ovu tužbu radi poništenja Odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 13. studenoga 2023. Ističe da niti Odluci o izvanrednom otkazu ugovora o radu, a niti Odgovoru na zahtjev za zaštitu prava radnika nije priložen niti jedan dokaz koji bi opravdao postupanje tuženika. Naveo je da je u radnom odnosu kod poslodavca POVRATAK COMMERCE d.o.o., ovdje tuženika od 1. travnja 2021. na radnom mjestu prodavač vina, a što je razvidno iz evidencije iz Zavoda za mirovinsko osiguranje. Istaknuo je da tuženik u pobijanoj Odluci o izvanrednom otkazu ne prilaže niti jedan dokaz iz kojeg bi bilo razvidna opravdanost otkazivanja ugovora o radu, a niti su ispunjene pretpostavke za raskidanje radnog odnosa, a posebice ne pretpostavke za izvanredno otkazivanje ugovora o radu sukladno članku 116. ZoR-a. Naime, da mu je, u ponedjeljak 13. studenoga 2023., dakle na dan donošenja pobijane Odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu, uvjetovano od strane direktora poslodavca potpisivanje sporazumnog raskida ugovora o radu pod uvjetom da isti poslodavcu isplati iznos novca koji je direktor tuženika Vinko Zovko proizvoljno odredio ili da će dobiti izvanredni otkaz, a što

samo po sebi predstavlja protupravno postupanje. Dakle, očito je da se ne radi o nastanku osobitu teških povreda obveza iz radnog odnosa zbog kojih nastavak radnog odnosa ne bi bio moguć, već je poslodavac donio odluku o izvanrednom otkazu obzirom da radnik nije želio pristati na ucjene i iznude isplatom neosnovanih iznosa novca. Dalje je naveo da svoje navode o tome da mu je tužitelj počinio štetu tuženik ničime nije dokazao već samo paušalno navodi, a sve očito kako bi imao barem jedan razlog za izvanredno otkazivanje radnog odnosa. Naveo je da on nikada nije bez suglasnosti i dogovora otuđio boce vina iz skladišta poslodavca, niti prodavao i isporučivao vina po cijeni suprotnoj dogovoru s poslodavcem, dok mu tuženik nikada nije dostavio popis s navodnim "manjkom vina" i vina koju su navodno prodana po nižoj cijeni. Smatra da se otkaz ugovornog odnosa, a posebice izvanrednog otkazivanja radnog odnosa, ne može temeljiti na paušalnim, jednostranim i nedokazanim tvrdnjama poslodavca. Istaknuo je da se maksimalno posvetio poslu kod poslodavca i dao je sve od sebe da pozicionira vinariju i vina kako na tržištu Republike Hrvatske tako i Europske unije, a što je razvidno iz činjenice što je distributera u BiH, kupca u Parizu, radio prekovremeno, nije uzimao dnevnice na sajmovima na kojima je bio do kasno u noć, radio za minimalnu plaću dok ga se poslodavac sada želi " riješiti" te nastaviti suradnju s kupcima koje je doveo tužitelj. Također da je tuženiku želio objasniti situaciju, a obzirom se očito radi o greški, no direktor tuženika Vinko Zovko nije ga htio slušati te ga je izbacio iz skladišta i poslovnih ureda tvrtke Povratak Commerce d.o.o. u Mičevcu te mu oduzeo sva sredstva za rad (automobil, laptop, poslovnu karticu i ključeve skladišta i ureda). Iz navedenog da je razvidno da mu je povrijeđeno pravo na iznošenje obrane zajamčeno člankom 119. stavak 2. Zakona o radu, a što čini Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 13. studenoga 2023. ništetnom i nezakonitom. Uzgedno je naveo da je tuženik svojim prethodnim postupanjem prema njemu počinio nekoliko prekršaja obzirom da mu nije dostavljao obračunske liste za isplatu plaća, a na što je poslodavac obvezan sukladno ZoR-u, a niti je poslodavac radniku od 2021. pa do danas omogućio korištenje godišnjeg odmora, a iz kojeg razloga je tužitelj bio primoran podnijeti predstavku-prigovor nezakonitog postupanja poslodavca Državnom inspektoratu, a koju prijavu od 15. studenoga 2023. prilaže ovoj tužbi. Smatra da ne postoje pretpostavke za izvanredni otkaz ugovora o radu. Stoga predlaže prihvatiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu parničnog troška tužitelju zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja presude do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da ne osporava da je 27. studenog 2023. zaprimio zahtjev za zaštitu prava od 22. studenoga 2023., kao ni da je na isti zahtjev odgovorio 12. prosinca 2023. Nastavno na navode kako tužitelju nisu prezentirani bilo kakvi dokazi koji opravdavaju donošenje odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu, tuženik ističe kako je tužitelj upoznat sa svim okolnostima otkazivanja, kao i dokumentacijom na kojoj tuženik temelji svoju odluku. Nadalje, tužitelju je prije otkazivanja dana mogućnost iznošenja obrane 13. studenog 2023. kada je održan sastanak tužitelja, direktora tuženika, Vinka Zovka i zaposlenice osnivača tuženika, Emine Gračić. Na istom sastanku je zatraženo objašnjenje ogromnog manjka na skladištu (više od 700 boca), kao i objašnjenje dugovanja koje tuženik ima prema svojim kupcima kojima su navodno prodana i isporučena vina od strane tužitelja, a na koje upite je tužitelj odbio odgovoriti pritom grubo vrijeđajući gospođu Grčić. Nesporno je da je tužitelj bio u radnom odnosu kod tuženika od 1. travnja 2021. temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme, ali da nije točno da ugovor o radu nikada nije potpisan, a obzirom je direktor tuženika potpisao i dao tužitelju na potpis predmetni ugovor koji

je isti prema ranijim tvrdnjama tužitelja i potpisao. Ugovor se prema uputi tuženika držao u sjedištu tuženika, u uredu u kojem je boravio isključivo tužitelj kao jedini zaposlenik društva. Isti je bio u obvezi uredno držati svu radnu i računovodstvenu dokumentaciju koja se nalazila u prostorijama sjedišta društva. Obzirom je nakon održanog sastanka 13. studenog 2023. tužitelj zatečen od strane zakupodavca kako odnosi veći broj kutija iz ureda i skladišta, isti je zasigurno odnio i niz dokumentacije, pa tako i potpisani ugovor o radu. Shodno navedenome, tuženik sada raspolaže samo ugovorom o radu koji je potpisan s njegove strane, a koji će se naknadno dostaviti u spis. Naveo je da su u cijelosti neistiniti navodi da bi tuženik uvjetovao tužitelju bilo kakve novčane isplate. Direktor tuženika je prilikom zajedničkog sastanka kojem je prisustvovala i Emina Gračić zatražio isključivo objašnjenje ogromnog manjka u skladištu kao i velikih dugovanja koje je društvo imalo prema svojim kupcima, a kojima je tužitelj izdavao odobrenja za povrat vina koja evidentno nikada nisu vraćena u skladište, a čime je tužitelj svojeg poslodavca doveo u dug prema vlastitim kupcima. Tužitelj je odbio odgovoriti na iste upite, pritom razgovarajući na izrazito neugodan način, povišenim tonom, vrijeđajući Eminu Gračić. Shodno navedenome, upravo je tužitelj taj koji se iznimno neprimjereno i neprihvatljivo ponašao te svojim postupanjem potvrdio ranije sumnje tuženika da je otuđio velike količine robe u vlasništvu tuženika, kao i da je sudjelovao u prijevarnim radnjama u dogovoru s određenim kupcima a što je i rezultiralo izvanrednim otkazom ugovora o radu i kaznenom prijavom koju je tuženik podnio protiv tužitelja. Što se tiče osnovanosti i opravdanosti otkaza tužitelj niti na jednom mjestu ne opravdava manjak vina na skladištu, niti ranije u zahtjevu za zaštitu povrijeđenih prava, a niti sada u tužbi. Obzirom se radi o manjku koji je prezentiran tužitelju i s kojim je tužitelj u cijelosti upoznat budući je upravo on vodio skladište, nejasno je na temelju čega tužitelj iznosi navedene tvrdnje. Ukoliko stvarno stanje ne odgovara onom koja proizlazi iz dokumentacije i stanju na skladištu, onda je upravo na tužitelju dokazati da predmetna vina nisu otuđena, odnosno vratiti ista u skladište. Tužitelj je evidentno iskoristio povjerenje koje je uživao kod tuženika, a radi čega mu je tuženik dao potpunu slobodu u svojem radu, vjerujući da isti radi u interesu poslodavca. Tek nakon što je računovodstvo upozorilo tuženika na nedosljednost dokumentacije, kao i odbijanje tužitelja uskladiti stanje skladišta, tuženik je posumnjao u rad tužitelja te zatražio zajednički sastanak i dodatni uvid u računovodstvenu dokumentaciju. Naveo je da je tužitelju pružio priliku očitovati se na sve okolnosti tijekom zajedničkog sastanka. Slijedom svega iznesenog tuženik predlaže odbiti tužitelja sa tužbom i tužbenim zahtjevom u cijelosti kao neosnovanim uz obvezu plateža parničnih troškova tuženiku. Tuženik se protivi određivanju privremene mjere u ovom predmetu smatrajući kako tužitelj svojom tužbom i prijedlogom nije učinio vjerojatnim niti postojanje svoje tražbine, a niti da bi se predloženom privremenom mjerom spriječio nastanak nenadoknadive štete. Osim toga, obzirom su u postupanju tužitelja ostvarena obilježja kaznenih djela radi čega je i podnesena kaznena prijava nadležnom državnom odvjetništvu, eventualnim vraćanjem na rad bi se omogućilo tužitelju u daljnjem ostvarenju protupravne imovinske koristi na štetu tuženika.

2.1. Tuženik-protutužitelj je podneskom od 28. veljače 2024. podnio protutužbu u kojoj je naveo da je tuženik-protutužitelj bio prema vlastitim kupcima u dugovima za robu za koju je tužitelj-protutuženik samovoljno i bez odobrenja ovlaštene osobe izdavao odobrenja za povrat robe koja nikada nije vraćena na skladište, te da tužitelj-protutuženik prije otkazivanja, a niti tijekom ovog postupka ni na koji način nije objasnio ogroman manjak vina u skladištu, a koji prema posljednjoj inventuri čini 936 boca vina, a što predstavlja štetu prouzročenu poslodavcu u visini od 7.820,00 EUR. Naveo je da

je tužitelj-protutuženik, tijekom radnog odnosa kod tuženika-protutužitelja prodavao vina za svoju osobnu korist, a što je direktor tuženika-protutužitelja saznao od određenih kupaca, ponajprije društva STAKLO ZADAR d.o.o., Zadar, Iška ulica 4. Naime, isto društvo je na zahtjev tužitelja-protutuženika avansno platilo robu koju nikada nije isporučena, dok je nakon dužeg čekanja zaprimio vina koja nisu bila naručena i koja su bila punjena i trebala biti isporučena drugom društvu, Lanterna media d.o.o., kojem društvu su isporučivana personalizirana vina s etiketom „Hedonist“. Do današnjeg dana da tužitelj-protutuženik nije obrazložio gdje su nestala naručena vina koja su trebala biti isporučena društvu Staklo Zadar j.d.o.o. Shodno navedenome, navodi tužitelja-protutuženika da se manjak vina stvorio na način da je isti bio primoran, po nalogu direktora tuženika-protutužitelja dijeliti vina u svrhu promocije i marketinga su u cijelosti neistiniti i usmjereni isključivo k izbjegavanju odgovornosti za naknadu štete koju je tužitelj-protutuženik svojim postupanjem nanio tuženiku-protutužitelju. Naveo je da u prilog očitom prijevarnom postupanju tužitelja-protutuženika ide i činjenica da isti nikada nije objasnio niti evidentno fiktivne fakture nepoznatog društva iz Engleske, Mobiexplore International Ltd., a kojem je gotovo na mjesečnoj osnovi tužitelj-protutuženik isplaćivao iznose od 900,00 EUR za usluge konzultacija iz digitalnog marketinga, a koje usluge tuženik-protutužitelj nikada nije naručio, niti odobrio, a niti ima bilo kakvih saznanja da bi iste usluge bile izvršene. S obzirom na to da tužitelj unatoč materijalnim dokazima i činjenicama koje su mu nedvojbeno poznate, odbija u mirnom postupku naknaditi štetu tuženiku-protutužitelju u vidu isplate za otuđena vina, tuženik-protutužitelj podnosi protutužbu radi isplate iznosa od 7.820,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, počevši od 29. studenoga 2023. do isplate uz naknadu troška postupka tuženiku-protutužitelju.

3. U odgovoru na protutužbu tužitelj-protutuženik je naveo da osporava osnovu i visinu protutužbe. Istaknuo je da je inventura koju je tuženik-protutužitelj dostavio uz protutužbu, jednostrano i proizvoljno sastavljena isprava koja ne dokazuje navode tuženika-protutužitelja i da se na njoj ne može temeljiti protutužba. Vezano za manjak vina istaknuo je da se manjak vina vukao još od Božićne prodaje iz 2020., ali i od nekoliko preuzimanja vina iz skladišta direktora tuženika-protutužitelja bez prisustva tužitelja-protutuženika (npr. 60 boca Palave za gospodina Ivana Šimičića ili od stranke gospodina Rakitića, vlasnika vinograda u Žepču), te su se po nalogu direktora tuženika-protutužitelja vina dala za sve igrače Seville kada su gostovali u Zagrebu (cca 240 boca), direktor tuženika-protutužitelja je uzimao vina za svoje potrebe ili potrebe svojih prijatelja pri čestim odlascima u Italiju gdje živi i radi, da je isto tako u nekoliko navrata direktor tuženika-protutužitelja uzimao vina za sebe ili za prodaju pa je tako uzeo 60 boca Palave po cijeni od 30 kuna/4,00 eura, dakle 1800 kuna/240,00 eura koje iznose nikada nije dao tužitelju-protutuženiku da razduži vina, a kupac je bio Ivan Šimičić, prijatelja direktora tuženika-protutužitelja. Također, da tužitelj-protutuženik nije jedini koji je imao ključ od skladišta zbog čega ne može odgovarati za eventualni manjak, a isto tako da tužitelju-protutuženiku nikada nije rečeno da bi došlo do nekog manjka jer bi tada tražio da samo on ima ključ i da nitko bez njegova znanja, prisustva i odobrenja ne ulazi u skladište. Dalje je naveo da je prema mogućnostima jednom mjesečno ili kvartalno vršio otpis vina (vina dana na kušanje potencijalnim i postojećim kupcima, uzorke sa sajmovi ili uzetih pri uvozu) tako da zadnju turu otpisa zbog naglog i neosnovanog izbacivanja s posla nije niti uspio napraviti. Istaknuo je da je inventura,

a iz koje bi navodno proizlazio manjak vina, odrađena bez prisustva tužitelja-protutuženika iako je nekoliko dana prije same inventure tužitelj-protutuženik bio s direktorom Vinkom Zovkom i enologinjom Eminom Gračić u skladištu pa su zajedno mogli utvrditi navodni manjak vina, a što nije učinjeno jer je očito da manjka nije bilo. Naveo je da su sve isporuke i odobrenja prema Staklo Zadar d.o.o. uredno fakturirana i naplaćena, dok bi za dug prema Staklo Zadar d.o.o. nastao po odobrenjima tužitelj-protutuženik davao nova vina po većim cijenama i uz profit za tuženika-protutuženika čim bi ih dobili na stanje u skladištu u Mičevcu. Nikakva privatna prodaja za osobnu korist i/ili interes nije izvršena, samo posudba za hitne isporuke kupcima tuženika-protutuženika (npr. Berekin Zadar vino Hedonist Merlot) koje su uredno vraćene društvu Staklo Zadar d.o.o. od strane distributera kojem su posuđena, a to je uobičajen postupak u prodaji kod distributera da se optimizira trošak dostave jer je Hrvatska skupa za distribuciju, a dokaz za isto su vina na stanju kod Staklo Zadar d.o.o. dostavljena bez ikakvog troška za sve strane, dakle nikakva privatna prodaja se nije događala za vrijeme rada tužitelja-protutuženika kod tuženika-protutuženika. Vezano za navode iz protutužbe o poslovnoj suradnji s Mobil Explore, istaknuo je da su isti angažirani za usluge digitalnog internet marketinga uz dogovor s direktorom Vinkom Zovkom još na početku radnog odnosa 2021. zaključno je istaknuo da je sva plaćanja prema svim dobavljačima obavljala knjigovođa Jasmina Otrčak u suglasnosti s direktorom Vinkom Zovkom kao jedinim potpisnikom plaćanja i da bez suglasnosti direktora ništa nije moglo biti plaćeno. Predlaže odbiti protutužbu jer tuženik-protutuženik ničime nije dokazao da bi tužitelj-protutuženik bio odgovoran za navodni manjak vina na skladištu, ukoliko istog uopće ima.

4. U tijeku dokaznog postupka sud je, imajući u vidu da stranke nisu osporavale vjerodostojnost dokumentacije dostavljene u preslikama, izvršio uvid u presliku Odluke o izvanrednom otkazu (list 4 spisa), presliku potvrde o radno-pravnom statusu (list 5 spisa), presliku zahtjeva za zaštitu prava radnika (list 6-7), presliku odgovora na podneseni zahtjev za zaštitu prava radnika (list 8), e-mail poruke (list 9-10), presliku predstavke-prijave nezakonitog postupanja poslodavca od 15. studenog 2023. (list 11), preslike Pregleda odobrenja po robama tuženika-protutuženika (list 18), preslike otpisa, kalo, loma tuženika-protutuženika (list 19-22), preslik Zalihe tuženika-protutuženika na dan 28. studenog 2023. (list 23), Cjenik roba i usluga Povratak Commerca (list 24), Pregled prodaje po robama tuženika-protutuženika (list 25-26), fotodokumentacija (list 27-30, 70-77), preslike ponuda, račun-otpremnicu i odobrenja kupcima (list 35-41), preslik Inventure robe 1 od 29. studenog 2023. (list 45), preslike odobrenja kupcu i račun-otpremnice za Staklo Zadar j.d.o.o. (list 56-64), presliku Zapisnika o očitovanju svjedoka Državnog inspektorata, Područni ured Zagreb, Služba za nadzor radnih odnosa od 30. travnja 2024. (list 84), članak naslova "Bronzana medalja zlatnog sjaja za žepačku vinariju" od 20. lipnja 2024. (list 106-110), presliku whatsapp poruka (list 153-155), presliku stanja zaliha na dan 11. studenog 2023. (list 156), te je saslušao tužitelja, zastupnika po zakonu tuženika-protutuženika Vinka Zovka i svjedoke Vladu Brckovića, Jasminu Otrčak, Eminu Gračić te izveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Jasmini Hudoletnjak.

5. Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza, u skladu s odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19, 80/22, 114/22, 155/23; dalje ZPP) sud je utvrdio da nisu osnovani ni tužbeni ni protutužbeni zahtjev.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja-protutuženika za utvrđenje da je nezakonita Odluka o izvanrednom otkazu Ugovora o radu od 13. studenoga 2023. i da radni odnos tužitelja-protutuženika kod tuženika-protutužitelja nije prestao kao i tuženikov-protutužiteljev zahtjev da mu tužitelj-protutuženik naknadi štetu za otuđena vina u iznosu od 7.820,00 eura.

6.1. Podneskom od 30. siječnja 2025. tužitelj-protutuženik je preinačio tužbu na način da je naveo kako više ne traži povratak na posao već da sud utvrdi raskid ugovora o radu danom zaključenja glavne rasprave te da mu tuženik-protutužitelj naknadi sve plaće od donošenja odluke o otkazu ugovora o radu do dana sudskog raskida ugovora o radu te da mu naknadi štetu u iznosu od osam ugovorenih mjesečnih plaća da bi na glavnoj raspravi održanoj 13. svibnja 2025. naveo da odustaje od zahtjeva za sudsko utvrđenje raskida ugovora o radu i postavlja zahtjev za vraćanje na posao. Budući da po navedenom podnesku i izjavi tužitelja-protutuženika na ročištu nije bilo moguće postupiti sud je tužitelja-protutuženika rješenjem pozvao da uredi tužbeni zahtjev nakon čega je tužitelj-protutuženik podneskom od 25. veljače 2026. konačno specificirao tužbeni zahtjev na način kako je to navedeno u izreci ove presude s time da se napominje kako se radi o sadržajno istom zahtjevu kao što je bio i prvotni tužbeni zahtjev, dakle konačno specificiranim tužbenim zahtjevom tužitelj-protutuženik nije tražio isplatu plaća i sudski raskid ugovora o radu. Sud je navedenu preinaku dopustio cijenivši da je ona svrsihodna za konačno rješenje odnosa među strankama zbog čega je na temelju odredbe članka 190. stavak 3. ZPP-a odlučeno kao u točki I. izreke ovog rješenja.

7. Između stranka nije sporno da je tužitelj-protutuženik bio radnik tuženika-protutužitelja na temelju Ugovora o radu od 1. travnja 2021., te da je tuženik-protutužitelj Odlukom o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 13. studenoga 2023. tužitelju-protutuženiku otkazao Ugovor o radu na neodređeno vrijeme. Nije sporno ni da je tužitelj-protutuženik poslodavcu uputio 22. studenoga 2023. Zahtjev za zaštitu prava radnika na koji mu je tuženik-protutužitelj odgovorio 12. prosinca 2023. koji odgovor je tužitelj-protutuženik zaprimio 15. prosinca 2023. slijedom čega je ova tužba podnesena 18. prosinca 2023. pravovremena u smislu odredbe članka 133. stavak 2. ZOR.

7.1. Sporno je je li izvanredni otkaz bio dopušten i, posljedično tome, je li radni odnos tužitelja-protutuženika kod tuženika-protutužitelja prestao, te treba li vratiti tužitelja-protutuženika na posao, kao i je li tužitelj-protutuženik u svom radu počinio štetu tuženiku-protutužitelju u iznosu navedenom u protutužbi.

8. Slijedom navedenog, ovaj sud je ocjenjivao jesu li razlozi za otkaz ugovora o radu navedeni u Izvanrednom otkazu Ugovora o radu od 13. studenoga 2023. (manjak vina na skladištu, prodavanje vina po cijeni znatno nižoj od cijene utvrđene katalogom poslodavca, davanje neopravdanih odobrenja) opravdani u smislu odredbe članka 116. stavak 1. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/2014, 127/2017, 98/2019, 151/2022, 64/2023; dalje ZOR) te je li tuženiku-protutužitelju nastala šteta uslijed postupanja tužitelja-protutuženika u radu kod tuženika-protutužitelja.

9. Na odlučne okolnosti sud je, osim uvida u presliku Ugovora o radu od 1. travnja 2021. i Odluku o izvanrednom otkazu Ugovora o radu od 13. studenoga 2023., saslušao tužitelja-protutuženika, zastupnika po zakonu tuženika-protutužitelja Vinka

Zovka i svjedoke Jasminu Otročak, Vladu Brckovića, Eminu Gračić te izveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Jasmini Hudoletnjak.

9.1. Sud nije saslušao svjedoka Davora Zdjelarevića koji je predložen na okolnost suradnje s tuženikom-protutužiteljem jer je smatrao da taj svjedok nema neposredna saznanja o odlučnim činjenicama budući da nije zaposlenik tuženika-protutužitelja te da ima samo posredna saznanja koja je dobio od tužitelja-protutuženika dok svjedoka Ivana Brkovića sud nije saslušao jer je na glavnoj raspravi održanoj 18. veljače 2026. tuženik-protutužitelj odustao od tog dokaznog prijedloga.

10. Uvidom u presliku Odluke o izvanrednom otkazu Ugovora o radu od 13. studenoga 2023. sud je utvrdio da je Ugovor o radu tužitelja-protutuženika s tuženikom-protutužiteljem izvanredno otkazan zbog teških povreda obveza radnog odnosa zbog kojih, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih strana nastavak radnog odnosa nije moguć te da su kao razlozi takve odluke navedeni teška povreda obveza iz radnog odnosa u vidu ogromnog manjka vina na skladištu koji ne odgovara računovodstvenom stanju i ispostavljenim računima, kao i saznanje da je radnik prodavao i isporučivao vina po cijeni znatno nižoj od one utvrđene katalogom poslodavca, da je radnik davao znatan broj neopravdanih odobrenja temeljem kojih je poslodavac dužan veće iznose raznim pravnim subjektima, a da pritom isporučena vina nikada nisu vraćena na skladište poslodavca pri čemu radnik poslodavcu za sve navedeno nije dao obrazloženje.

11. Saslušan na ročištu održanom 5. srpnja 2024. i 5. rujna 2024., tužitelj-protutuženik u opširnom iskazu u bitnom je iskazao da je kod poslodavca prije odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu radio oko tri godine, s time da je sam vodio prodaju, administrativne poslove vezane uz prodaju, radio u skladištu, radio marketing, prodaju na sajmovima, poslove oko uvoza i izvoda te dostavu vina. Naveo je da je njegova glavna obveza bila pokrenuti prodaju vina koja je u vrijeme kada se on zaposlio kod tuženika-protutužitelja bila slaba, dok je pri tom imao razrješene ruke. Naveo je kako je u vrijeme njegovog dolaska u društvo Povratak Commerce odlukom društva bila određena cijena vina po kojoj se vino trebalo prodavati. Međutim, budući da svaka prodaja ovisi o tržišnim uvjetima, cijene su se nivelirale, a to se radilo na način da je on predlagao direktoru tuženika-protutužitelja koja cijena bi bila primjerena za pojedino vino, jer su se prije njegovog dolaska vina prodavala po previsokoj cijeni u odnosu na kvalitetu, a neka su bila i "s" greškom". Dakle, cijene su se nivelirale u dogovoru sa direktorom Vinkom Zovkom te se odluka o nivelaciji slala u računovodstvo društva te je nakon što su utvrđene nove cijene vina, vina prodavao po tim utvrđenim cijenama, s time da su se nakon nekog vremena cijene opet korigirale i to uglavnom na više, osim što se velikim kupcima odobravao popust na količinu vina i na avansno plaćanje. Naveo je da je odobravao popust na količinu vina, ali da je sve odluke oko cijene donosio u dogovoru sa direktorom tuženika-protutužitelja Vinkom Zovkom. Uvid u sve cijene vina i o njegovoj prodaji vina imalo je i knjigovodstvo koje je u svakom trenutku moglo provjeriti ako nešto ne bi bilo u redu i upozoriti ga. Na poseban upit suda je li kod tuženika-protutužitelja bila određena cijena ispod koje se vino nije smjelo prodavati, tužitelj-protutuženik je naveo da se vino nikada ne smije prodavati ispod nabavne cijene, pa je tako bilo i kod tuženika-protutužitelja. Dalje je naveo kako prilikom zapošljavanja kod tuženika-protutužitelja nije preuzeo skladište u smislu da bi prije toga bila napravljena inventura, a da je prva prodaja te robe koju je tužitelj-protutuženik zatekao u skladištu napravljena bez računa te je tako prodano oko 500

boca vina, a naplaćeno je 300 boca. Naveo je da se inventura skladišta kod tuženika-protutužitelja vršila krajem godine na način da se stanje iz prethodne godine prebacivalo na narednu godinu zajedno sa viškovima i manjkovima te da se u se manjkovi u narednoj godini pokrivali putem otpisa robe. Naveo je da je inventuru radio sam jer nitko nije htio doći na inventuru te da prava inventura nikad nije rađena već se samo prebacivalo stanje te da je tražio da se kod tuženika napravi fizička inventura skladišta no međutim, do toga nije došlo dok je on bio zaposlenik tuženika-protutužitelja. Naveo je kako on nije bio jedina osoba koja je imala ključ od skladišta te da su ključ imali direktor tuženika-protutužitelja Vinko Zovko kao i vlasnik objekta u kojem je skladište, Vlado Brcković te su i oni ulazili u skladište. Svaki dan je u skladište ulazio gospodin Vlado Brcković koji nije zaposlenik tuženika-protutužitelja, ali se u sklopu njegove kuće nalazi skladište te on u sklopu skladišta ima svoju prostoriju za osobne potrebe. Tužitelj-protutuženik je naveo kako time ne misli nikoga okriviti niti je ikoga od tih osoba vidio da išta iznosi iz skladišta bez dogovora s njim. Naveo je kako zna da je jednom prilikom Vlado Brcković dok njega nije bilo, otključao skladište Luki Rakitiću, koji je po odobrenju Vinka Zovka iz skladišta uzeo otprilike 7-10 kartona vina. Takvih slučajeva da je bilo više, šest do sedam puta godišnje i za ta vina se nisu oizdavali računi niti otpremnice, odnosno bilo kakav pisani trag, a ponekad da je i on, po direktivi gospodina Zovka iz skladišta iznosio vina, npr. za nekog odvjetnika ili partnera pa čak i za samog Vinka da odnese u Italiju. Osim toga, tako se i vršila prodaja. Naveo je da se za ta vina koja su se iz skladišta iznosila po direktivi gospodina Zovka vršio otpis vina, što je sve popraćeno knjigovodstvenom dokumentacijom, a otpise su radili uvijek u skladu s mogućnošću da plate PDV, jer se na otpis plaća PDV. Tužitelj je pojasnio da se knjigovodstveni otpis nije uvijek nužno vršio na dan kada je vino fizički napustilo skladište, već naknadno, kada je društvo imalo novaca da podmiri PDV na otpis. Nekada je to bilo istog dana, a nekada sa vremenskim odmakom i od dva tjedna, na primjer po povratku sa sajмова. Pri tom da je evidencija o količini vina koja je izašla iz skladišta, npr. za sajmove uvijek bila točna, ali se knjigovodstveni otpis te robe vršio naknadno, sukladno mogućnostima. Naveo je da je uvijek imao dojam kako je tuženik-protutužitelj zadovoljan s njim kao radnikom, posebno kada su bili na sajmovima i kada ga je zastupnik po zakonu tuženika-protutužitelja i neposredno vidio kako radi, te ga je znao i pohvaliti. Tužitelj-protutuženik je naveo kako ga tuženik nikada nije upozoravao na obveze iz radnog odnosa ili eventualne greške, ali da on ključne greške nije ni radio jer da je bilo suprotno, smatra da ga poslodavac ne bi tri godine držao u firmi. Naveo je da je kod tuženika-protutužitelja počeo raditi u prosincu 2020., dok je prijavljen 1. travnja 2021., da je dogovorena plaća bila 10.000 kuna neto plus davanja, ali kad to bude moguće isplatiti. To je značilo da mu tuženik mora dati 10.000 kuna na ruke te da je prvu plaću od tuženika dobio u iznosu od 1.370 eura u prosincu 2020. i da ju je dobio na ruke jer još nije bio prijavljen. Dalje je naveo da je njegov zadnji susret sa direktorom tuženika-protutužitelja Vinkom Zovkom bio u skladištu tuženika-protutužitelja te da je tom prilikom bila prisutna Emina Gračić i još jedna gospođa za koju misli da je majka gospođe Emine, te da su ga pozvali u kancelariju društva i tamo su ga počeli unakrsno ispitivati. Naveo je kako su imali neku papirnatu dokumentaciju dok je on bio nepripremljen, a pitali su ga vezano uz prodaju vina i pojedinosti o kupcima, a za što on u tom trenutku nije bio pripremljen. Naveo je da mu taj sastanak nije bio najavljen već da mu je Vinko Zovko rekao da on taj petak dolazi u firmu. U jednom trenutku tog unakrsnog ispitivanja, kada nisu mogli naći zajednički jezik mu je Vinko Zovko rekao: "E sad je dosta, izlaziš vanka, ostavi mobitel, ključeve, sve!". Prije nego li je izrekao tu rečenicu, Vinko da mu je rekao da ima dvije opcije, prvu da dobije izvanredni otkaz i drugu da mu donese 30.000 eura kao naknadu

štete, što je on odbio i predložio da sutradan donese svoju dokumentaciju i da popričaju, nakon čega je Vinko rekao da nemaju što pričati, te ga je Vinko izbacio iz ureda i uzeo mu sve, ključ od službenog auta i skladišta, službeni mobitel i laptop. U trenutku kada ga je izbacio iz ureda zastupnik po zakonu tuženika-protutužitelja nije mu dao odluku o izvanrednom otkazu niti je spominjao riječ otkaz već je naveo: "Odlazi, ti više ne radiš ovdje!". Dalje je tužitelj-protutuženik naveo da je Vinko Zovko kontrolirao troškove društva, da je za njih kao i za troškove plaća i materijalne troškove, te da se ništa nije moglo platiti, a da Vinko nije odobrio plaćanje. Plaćanja da je provodila knjigovodkinja Jasmina i njezina firma, ali je za sve trebala imati odobrenje Vinka Zovka. Dalje je naveo da se s Vinkom Zovkom viđao otprilike jednom mjesečno, da su se situacije koje su se pojavljivale, rješavale ad hoc, dakle, usput, što je bilo uobičajeno, jer je Vinko Zovko često bio na relaciji Žepče-Italija. Na pitanje punomoćnika tuženika-protutužitelja na temelju kojih kriterija je davao rabat kupcima vina, na količinu, tužitelj-protutuženik je naveo da na temelju kvalitete vina, dogovora s Vinkom, tržišnih uvjeta, avansnog plaćanja, kušanja vina od strane eminentnih stručnjaka s tog područja. Na daljnji upit naveo da je za vrijeme svog rada doveo kupce Staklo Zadar, Berekin Zadar, Anni lasica d.o.o., Lanterna media Split, Didaco Adria, restoran Kaiser, restoran Uzorita, ima ih još, ali da ih se ne može sjetiti te da je njegova suradnja s tim klijentima bila super i dobra. Na daljnji upit je li njegova dužnost bilo uredno vođenje skladišta naveo je da njegova obveza nije bila voditi skladište na taj način, da je radio u dogovoru s Vinkom i da mu je Vinko rekao da ima slobodne ruke i neka prodaje vina dok je na daljnji upit čiji je bio posao vođenje skladišta naveo da društvo nije imalo skladištara, te da je zastupnik po zakonu tuženika-protutužitelja rekao da će prvom prilikom zaposliti skladištara. Na pitanje punomoćnika tuženika-protutužitelja je li u njegovim dužnostima i obavezama iz radnog odnosa bila i dužnost organizacija isporuke vina kupcima te eventualnih povrata robe od kupaca u skladište, tužitelj-protutuženik je odgovorio kako nije imao posebnu odluku o tome koja su njegova zaduženja, ali da nije bilo skladištara niti administrativnog službenika te da je on u stvarnosti morao obavljati te poslove te da je imao dužnost fakturiranja, izdavanja računa i vođenja brige oko naplate računa za isporučenu robu jer Vinko Zovko nije htio zaposliti ljude za te poslove. Na daljnji upit naveo je direktoru tuženika-protutužitelja Vinku Zovku nije podnosio pisana izvješća o svom radu što Vinko Zovko nije ni tražio, te da, s obzirom na količinu posla koji je obavljao, to ne bi ni stigao, ali da se sa Vinkom Zovkom viđao otprilike jednom mjesečno, a čuli su se svaki tjedan. Dalje je naveo da je bio ovlašten vina prodavati po cijenama nižim od onih koje je društvo propisalo u cjenicima i da ga je za to ovlastio Vinko Zovko i bez pisane odluke i to odmah na početku, te da je uostalom na taj način vina prodavao i sam Vinko Zovko. Osim toga, da je u računalu i knjigovodstvu bilo vidljivo da se vino prodaje po nižim cijenama te je naveo da smatra da bi ga, da mu je to smetalo, Vinko Zovko zasigurno na to upozorio. Vezano uz odobrenja koja su se davala kupcima naveo je da su to odobrenja koja su se davala na osnovu vraćene robe od kupaca na način da naprimjer, kupcu bude prodano vino koje kupac plati i kod sebe zaduži, međutim, to vino ne preuzme iz skladišta Povratak Commerce već to vino ostaje kod njih na skladištu. Događale su se situacije da su imali narudžbu od drugog kupca, ali da u tom trenutku nisu imali vina za isporučiti mu, te je tada u dogovoru sa onim prvim kupcem koji je vino kupio i platio, ali ga nije preuzeo iz skladišta, za to vino izvršen knjigovodstveni povrat u skladište te su to vino prodali drugom kupcu. U toj situaciji onom prvom kupcu društvo Povratak Commerce moralo je ili vratiti novac uplaćen za vino koje nije bilo preuzeto sa skladišta ili mu isporučiti istu količinu vina. U trenutku kada je na skladište došla nova količina vina, budući da društvo nije imalo novaca da plati tom prvom kupcu, on je od te nove

količine vina kupcu prodao istovjetnu količinu vina kao i prvi put, međutim, po višoj cijeni. U tom slučaju je kupac tu razliku u cijeni platio društvu Povratak Commerce. Naveo je da je odobrenja davao u situacijama kada tuženik-protutužitelj nije imao robe na stanju koju bi isporučio kupcima i tada je od kupaca koji su prethodno kupili robu, a nije im bila isporučena, već su ju ostavili na skladištu tuženika-protutužitelja (na primjer, kupac Staklo Zadar), povlačena ta roba i prodavana drugim kupcima. Naveo je da su ta vina fizički bila u skladištu tuženika-protutužitelja, ali da su knjigovodstveno bila prikazana kao da su kod kupca dok se po izdanom odobrenju vršilo knjigovodstveno vraćanje tih vina na stanje skladišta tuženika-protutužitelja. Naveo je da je za to, kao i za sve radnje koje je u tri godine koliko je radio kod tuženika-protutužitelja poduzimao imao usmenu suglasnost. Na upit punomoćnika tuženika-protutužitelja kako onda objašnjava manjak vina krajem 2023. koja nisu bila isporučena kupcima niti ih je fizički bilo na skladištu tuženika-protutuženik je naveo da je tuženik-protutužitelj prikazao manjak puno većim nego je u stvarnosti bio jer prema evidenciji tuženika-protutuženika, stvarno stanje skladišta na dan 11. studenoga 2023. je bilo 1830 boca vina, dok ih je trebalo biti 2114, što predstavlja manjak od 284 boce vina i da je taj manjak nasljeđe još od 2020. i kroz razdoblje do 2023., kada su se isto vršila odobrenja i otpisi, kao i poklanjanje vina te kušanja. Naveo je kako je na dan 13. studenog 2023. kada je on dobio otkaz, trebalo otići u skladište i utvrditi manjak, ali to nije učinjeno jer ga je direktor tuženika izbacio iz skladišta. Na upit punomoćnika tuženika-protutužitelja je li u studenome 2023. kao posljedica davanja odobrenja, tuženik-protutužitelj pa makar i knjigovodstveno ostao u obvezi prema kupcima isporučiti vina u vrijednosti od 27.000 eura, tuženik-protutuženik je naveo kako tu informaciju nema, ali zna da je tuženik-protutužitelj jedino ostao dužan tvrtci Staklo Zadar i Lanterna Medija, pri čemu je Lanterna Mediji direktor tuženika-protutužitelja kasnije isporučio vina te je dug ostao samo prema Staklo Zadar, te da se ne sjeća koliko je taj dug iznosio, ali da je o njemu sigurno izvijestio direktora tuženika. Naveo je da nije bio pozvan na inventuru koja se održala na skladištu tuženika-protutužitelja 29. studenoga 2023. i da od kada je dobio otkaz, nije bio u prostorima tuženika-protutužitelja, te da ne prihvaća inventuru koja je učinjena bez njegovog prisustva.

12. Saslušan na ročištu održanom 5. rujna 2024. i 12. studenog 2024. zastupnik po zakonu tuženika-protutužitelja Vinko Zovko iskazao je da je on direktor tvrtke Povratak Commerce te da je zaposlio tuženika-protutuženika na preporuku don Ivana Ledića iz Novog Travnika, da je tuženik-protutuženik kod njega radio otprilike dvije i pol godine i da je bio zadužen za vođenje skladišta, za zaprimanje robe, za pronalaženje kupaca i prodaju vina te je bio jedini zaposlenik društva Povratak Commerce. Društvo Povratak Commerce, u to vrijeme imalo je u ponudi šest vina. Na upit suda je li tuženik-protutuženik imao ovlasti samostalno prodavati vina ili je svaku prodaju morao odobriti direktor tuženika-protutužitelja ili netko drugi, zastupnik po zakonu tuženika-protutužitelja odgovorio je kako je u početku dogovor s tuženikom-protutuženikom bio da preko društva Povratak Commerce prodaje vina vinarije Povratak iz Bosne i Hercegovine, pri čemu mu je bilo izričito navedeno da vina nikako ne prodaje ispod 4,5 eura po boci, jer je poslovanje bilo zamišljeno na način da se od prodaje vina 3,00 eura plaća vinariji Povratak, a 1,50 euro da se zadrži u društvu Povratak Commerce i da se iz toga financira poslovanje društva Povratak Commerce i plaća tuženika-protutuženika, a sve na bazi od 3.000 prodanih boca vina mjesečno, za što je tuženik-protutuženik rekao da sigurno može prodati. Tuženiku-protutuženiku su prije početka rada bili dostavljeni i cjenici po kojima je vino trebalo prodavati i da tuženiku-protutuženiku nije izdano ni jedno odobrenje za sniženje cijene vina ispod 4,50 eura.

Na upit suda, kako se kod tuženika-protutužitelja inače vršila inventura i koliko često te kada je zadnji put izvršena prije nego je tužitelju-protutuženiku dan otkaz, odgovorio je kako nema neposrednih saznanja o tome te da ne zna kada se i je li se u društvu Povratak Commerce vršila inventura te da se s time nije bavio, već je sve prepustio tužitelju-protutuženiku. Naveo je kako je imao povjerenje u tužitelja-protutuženika i nije se bavio poslovanjem društva Povratak Commerce, budući da je orijentiran na boravak i poslovanje u R BiH i Italiji te se s tužiteljem-protutuženikom povremeno nalazio u Hrvatskoj, međutim, ne u skladištu tuženika-protutužitelja, već u trgovačkom centru Supernova, jer je tako odgovaralo tužitelju-protutuženiku koji u blizini živi i koji ga je tada obavještavao o poslovanju društva i govorio mu kako on vina prodaje i po 6,00 i po 8,00 eura. Za probleme je saznao kada ga je nazvao Vlado Brcković, koji je iznajmljivao skladište za tvrtku Povratak Commerce te mu rekao kako tužitelj-protutuženik nije platio najamninu za nekoliko mjeseci. Naveo je da je nakon toga kontaktirao tužitelja-protutuženika da ga pita zašto nisu plaćene najamnine, na što mu je tužitelj-protutuženik odgovorio neka se on oko toga ne brine i da će on to srediti, međutim, kada je išao provjeriti kod Vlade Brckovića jesu li najamnine nakon tog razgovora plaćene, utvrdio je da nisu i tada je posumnjao da se nešto događa u firmi. Nakon toga, negdje nakon blagdana Svih Svetih 2023., u povratku iz Italije, otišao je u Ivanić-Grad u knjigovodstveni servis Amfibia te je uzeo knjigovodstvenu dokumentaciju društva Povratak Commerce i odnio je u Bosnu te ju je zajedno sa Eminom Gračić pregledao te su utvrdili nepravilnosti, nakon čega je najavio svoj dolazak u firmu tužitelju-protutuženiku i najavio mu neka se pripremi za razgovor o manjkovima vina. Kada su on i Emina Gračić došli u firmu i sastali se sa tužiteljem-protutuženikom na sastanku koji je trajao više sati, najprije je tužitelj-protutuženik opširno izlagao svoje viđenje situacije te su ga oni slušali, iako je Emina Gračić imala pripremljena pitanja o svim nelogičnostima i nepravilnostima koje su utvrdili. Nakon što ga je Emina Gračić suočila s konkretnim pitanjima oko nepravilnosti, tužitelj-protutuženik je u jednom trenutku izgubio živce, udario je šakom po stolu, opsovao Boga Emi, nakon čega je on prekinuo sastanak te je tužitelju-protutuženiku rekao da ili nek vrati 27.000 eura koliko je društvo Povratak Commerce izdalo odobrenja kupcima za navodno vraćena vina, a kojih nije bilo u skladištu, a koji iznos je predstavljao dug društva Povratak Commerce prema kupcima ili će dobiti otkaz. Naveo je da do tada nije čuo za termin "odobrenja" niti je razumio o čemu se tu radi te da mu ni sada nije jasno kako su oni svojim kupcima mogli ostati dužni novac, a ne vina. Naveo je da ga tužitelj-protutuženik nikada nije kontaktirao ili pitao za suglasnost prije nego je dao odobrenje za vina, niti on razumije zašto su bila davana ta odobrenja jer to nije bila praksa u društvu, a nije bilo ni potrebe za izdavanje odobrenja na način kako je to u svom iskazu opisao tužitelj-protutuženik, budući da je u svakom trenutku mogao iz Bosne dobiti potrebnu količinu vina za daljnju prodaju. Naveo je kako je tema sastanka bila o tome kako je moguće da na računu društva nema novaca, a istovremeno na skladištu nema ni vina te gdje su završili novci. Posebno da mu nije jasno kako je moguće da su se vina prodavala na način da vino nije izašlo iz skladišta, a prikazano je da je prodano kupcu na primjer u Split pa od tog kupca kupcu u Zadar, a od tog kupca kupcu u Šibenik. Naveo je da je u društvu Povratak točno propisano na koji način se razdužuje vino i nije sporno da su se određene količine vina iz skladišta nosile na razne sajmove radi prezentacije i degustiranja, ali je to trebalo biti popraćeno odgovarajućom dokumentacijom. Iako nije bila u društvu praksa da se vina poklanjaju poslovnim partnerima ili slično, da za njega ne bi predstavljalo problem ako bi tužitelj-protutuženik po svojoj procjeni neka vina i poklonio poslovnim partnerima, sve dok je to popraćeno odgovarajućim dokumentom i provedeno kroz knjigovodstvenu dokumentaciju putem knjigovodstvenog servisa.

Problem nisu čak ni manjkovi vina nastali zbog opisanih situacija, već je problem u tim odobrenjima po kojima je tuženik-protutužitelj kupcima ostao dužan oko 27.000 eura, pri čemu se radilo o tome da je tužitelj-protutuženik prikazao da je pojedinim kupcima vina prodavao po cijeni od 2,00 eura umjesto minimalnih 4,50 eura po boci, dok u društvu nije bilo novaca, a na skladištu nije bilo vina. Budući da je tužitelj-protutuženik vina prodavao ispod cijene, ukupna šteta za tuženika-protutužitelja je i veća od 27.000 eura. Navodim kako u društvu Povratak u BiH, gdje je Emina Gračić odgovorna za prodaju vina, nikad nije bilo manjkova, te su sva razduženja vina popraćena i knjigovodstvenom dokumentacijom te provedena. Naveo je kako tužitelj-protutuženik ni pod kojim okolnostima nije imao odobrenje tuženika za prodaju vina ispod cijene od 4,50 eura jer ispod te cijene prodaja nije bila ekonomski isplativa. Na upit koliki iznos je od dogovorenih 3,00 eura po prodanoj boci vina tužitelj-protutuženik isplatio vinariji Povratak, zastupnik po zakonu tuženika-protutužitelja odgovorio je da je to u otprilike dvije godine bilo oko 15.000-20.000 eura dok je sukladno dogovoru to trebalo iznositi, a s obzirom na količinu boca vina od oko 40.000 u tom razdoblju, oko 120.000 eura. Na daljnji upit naveo je da je tužitelj-protutuženik bio telefonskim putem bio pozvan na inventuru koja je bila održana 29. studenog 2023. i kojoj su prisustvovali on, njegova supruga te Emina Gračić. Naveo je da je na toj inventuri utvrđen znatan manjak, međutim da se ne može sjetiti koliko je on iznosio u robi, ali se sjeća da je to u novcu iznosilo otprilike 7.000,00-8.000,00 eura, a koju vrjednost je izračunala Emina Gračić na temelju cjenika odnosno knjižne vrijednosti vina te kako je u tom razdoblju utvrđeno da društvo ima dugovanja prema kupcima i to u iznosu od negdje 27.000,00 eura zbog čega je u prosincu 2023. morao tim kupcima u Splitu, Šibeniku i Zadru isporučiti vina. Na upit punomoćnika tuženika-protutužitelja zastupnik po zakonu tuženika je odgovorio kako su ključ od skladišta imali on, tužitelj-protutuženik te vlasnik tog skladišta Vlado Brcković, s time da je ključ od ureda imao samo tužitelj-protutuženik. Naveo je kako nakon svega više nema povjerenja u tužitelja-protutuženika te da nastavak radnog odnosa zbog tog gubitka povjerenja više nije moguć, posebno zbog materijalnog gubitka koji je tuženik-protutužitelj pretrpio. Na upit punomoćnice tužitelja-protutuženika odgovorio je kako nema saznanja je li prije nego je tužitelju-protutuženiku uručen otkaz provedena inventura kod tuženika-protutužitelja jer se on kao direktor tuženika-protutužitelja s time nije bavio već je sve poslove vezano uz vođenje vinarije u Republici Hrvatskoj pa tako i provođenje inventure prepustio tužitelju-protutuženiku. Na daljnji upit je naveo da od kada je tužitelj-protutuženik započeo raditi kod njega pa do otkaza on s tužiteljem-protutuženikom nije radio inventuru. Također da ne zna koja je bila nabavna cijena vina koje je dolazilo iz vinarije u Žepču u društvo Povratak Commerce koje se nalazi u Hrvatskoj, budući da sektor prodaje vodi Emina Gračić. Na upit tužitelja-protutuženika odgovorio je kako nema saznanja da je tužitelj-protutuženik prodavao vina ispod nabavne cijene te je naveo da se konkretno ni ne radi o nabavnoj cijeni u pravom smislu te riječi budući da su vinarija u Žepču i tuženik-protutužitelj jedna firma u istoj vlasničkoj strukturi, a tužitelj-protutuženik se bio u prodaji dužan pridržavati cjenika tuženika-protutužitelja. Dalje je naveo da je na kraju svake poslovne godine dobio završni obračun od knjigovođe, da, ga je potpisao bez da je ulazio u dublje istraživanje njegovog sadržaja, dok s radom tužitelja-protutuženika uopće nije bio zadovoljan za cijelo razdoblje trajanja radnog odnosa. Na upit tužitelja-protutuženika, ukoliko je toliko bio nezadovoljan s njegovim radom, zašto mu nije prije prigovorio ili mu eventualno dao otkaz odnosno zamolio ga da sam da otkaz zastupnik po zakonu tuženika-protutužitelja odgovorio je kako je tužitelja-protutuženika zaposlio na preporuku na temelju koje je od njega očekivao obećani rezultat te da je kroz određeno vremensko razdoblje shvatio da taj rezultat ne

dolazi, te je nakon što mu je Emina Gračić predočila dokaze o manjkovima za koje smatra da ih je prouzročio tužitelj-protutuženik, izgubio je povjerenje u njega.

13. Saslušan na ročištu održanom 11. veljače 2025. svjedok Vlado Brcković iskazao je da poznaje stranke jer je gospodinu Zovku iznajmio skladišni prostor, a tužitelja-protutuženika poznaje jer je radio kod gospodina Zovka. Naveo je da su ključeve od tog skladišta imali tužitelj-protutuženik i gospodin Zovko, ali i on jer je on u suterenu tog prostora imao svoj skladišni prostor. Svoja saznanja o predmetu spora crpi iz činjenice što živi na adresi na kojoj se nalazi skladište tuženika-protutužitelja, a osim toga često sam pomagao tužitelju-protutuženku prilikom dolaska robe i na njegov zahtjev. Zastupnik po zakonu tuženika-protutužitelja Vinko Zovko rijetko je dolazio u skladište i vođenje posla prepustio je tužitelju-protutuženiku. Naveo je da je, jednom prilikom, 2023. tužitelj-protutuženik bio je dva mjeseca odsutan, te da je njega zamolio da preuzima poštu te mu je ostavio ključ od poštanskog sandučića. Naveo je da mu tijekom 2023. nije plaćen najam za skladište, što mu je bilo čudno, jer je vidio da se vina prodaju, a za najam novaca nije bilo. Pitao je tužitelja-protutuženika zbog čega mu se ne plaća najam za skladište na što mu je on odgovorio da on nije ovlašten vršiti plaćanja i da je za to zadužena knjigovotkinja. Kontaktirao je knjigovotkinju koja mu je rekla da će to provjeriti, ali mu se po tom pitanju nitko nije javio. Nakon ljeta u skladište je došao gospodin Zovko jer je saznao da nije plaćen najam. Tom prilikom bio je prisutan i tužitelj-protutuženik koji ga je prekinuo kada je gospodinu Zovku htio prigovoriti radi neplaćanja najma te je samo rekao: "Pusti to". Naveo je da mu je tužitelj-protutuženik predlagao da se najam ubuduće redovito plaća, a ove zaostatke za šest mjeseci koji nisu bili plaćeni, da Povratak Commerce plati ovisno o priljevu novca. Međutim, da on na takav dogovor nije pristao i 14. studenog 2023. mu je gospodin Zovko platio za šest mjeseci najma. Naveo je da je u studenom 2023. primijetio da se u nekoliko dana intenziviraju aktivnosti oko skladišta i kancelarije u smislu čišćenja, a primijetio je da su iz kancelarije sa stola nestali papiri koji su inače stajali na stolu jer je on imao ključ i od kancelarije, ali da se kancelarija nije zaključavala. Naveo je da mu je tužitelj-protutuženik rekao da je sazvan sastanak, a čišćenje skladišta i kancelarije je bilo dan prije nego je trebao biti sastanak. Na taj sastanak je trebao doći gospodin Zovko te tužitelj-protutuženik a prije toga su se rijetko sazivali sastanci, onda kada bi gospodin Zovko došao u Hrvatsku. Naveo je da se sjeća dana kada je održan sastanak jer je tom prilikom iz Žepča stigla i gospođa Emina, koja je sa sobom pvela i svoju majku te je svjedok u dvorištu razgovarao majkom gospođe Emine nekih 45 minuta. Za to vrijeme gospodin Zovku, tužitelj-protutuženik i gospođa Emina bili su u kancelariji. Naveo je kako nema saznanja o tome o čemu se razgovaralo na sastanku, nije ništa čuo niti mu je itko išta o tome pričao, zna da je sastanak dugo trajao, oko dva sata. Nakon sastanka gospodin Zovko je rekao tužitelju-protutuženiku neka u skladište uparkira vozilo kojim se služio za dostavu te je gospodin Zovko više puta rekao tužitelju-protutuženiku da će ga on odvesti kući, međutim tužitelj-protutuženik na to nije pristao i molio je njega da ga odveze, a što je on i učinio. Nakon toga više nije vidio tužitelja-protutuženika u skladištu, pretpostavlja da je predao ključ gospodinu Zovku zajedno s ključevima od auta. Na upit suda da pojašni aktivnosti koje je spominjao da su se događale dan prije sastanka svjedok je naveo da je večer prije sastanka vidio u skladištu gospodina Lovrića i kombi bjelovarskih registarskih oznaka za koji mu je tužitelj-protutuženik rekao da su to dva brata kojima je on prodao svoju firmu za prodaju kozmetike. Te dvije osobe privukle su mu pozornost jer su se ponašale bahato i odavale su dojam kako nisu došle radi posla. Vidio je da te osobe u taj kombi koji je bio u skladištu tovarile vino i to dvije palete vina koje je bilo u kutijama proizvođača

Povratak Commerce. Nakon toga te dvije osobe su otišle, a on je pomagao tužitelju-protutuženiku zatvoriti skladište jer su vrata od skladišta bila teška nakon čega je otišao u svoju kuću. Na pitanje punomoćnika tuženika-protutužitelja da pojasni što podrazumijeva pod aktivnostima "čišćenja" koje je spominjao u svojem iskazu svjedok je naveo da je pod time mislio čišćenje u smislu održavanja prostora, ali i čišćenje u smislu odnošenja stvari iz kancelarije, što mu je posebno upalo u oko pri čemu navodi kako je u to vrijeme u svojem dijelu koji on koristi za skladište primijetio žestoka pića raznih proizvođača i vina naziva Zdjelarević, kojih prethodno u njegovom dijelu skladišta nije bilo, a nestala su idući dan nakon što ih je vidio. Tada je posumnjao da nešto nije u redu. Naveo je da ključ od skladišta nije imao nitko drugi osim tužitelja-protutuženika, gospodina Zovka i njega s time da je on uvijek imao ključ od skladišta jer bi ga tužitelj-protutuženik tražio da on utovari vina kada su ona trebala ići na dostavu, a kada tužitelja-protutuženika nije bilo u skladištu te da on nikome drugome nije dopuštao pristup u skladište. Naveo je kako nema saznanje o eventualnim manjkovima robe sa skladišta, da sa skladišta za sebe nikada nije ništa uzeo, ali da je kupio, i to na način da je novac za vino dao tužitelju-protutuženiku, ali nije dobio račun za to. Naveo je kako on nije zaposlenik tvrtke Povratak Commerce. Na pitanje tužitelja-protutuženika ima li saznanja da su na skladištu stajala vina koja su već prodana kupcima svjedok je odgovorio da mu je tužitelj-protutuženik pokazivao vina u skladištu za koja mu je rekao da su prodana kupcima više puta i plaćena te da ih se u skladištu čuva za kupce.

14. Saslušana na ročištu održanom 13. svibnja 2025. svjedokinja Jasmina Otročak iskazala je da je njezin obrt poslovnoj suradnji s tuženikom-protutužiteljem na temelju ugovora o poslovnoj suradnji od 2019. i da mu vodi vanjsko knjigovodstvo. To radi na način da joj tuženik-protutužitelj dostavlja skladišne dokumente i svu ostalu dokumentaciju na temelju koje on knjižim osnovne procese u poslovne knjige. U konkretnom slučaju, direktor tuženika-protutužitelja Vinko Zovko obavijestio ju je da je obvezu dostavljanja dokumentacije tuženika-protutužitelja prenio na tužitelja-protutuženika, a inače ovlaštene osobe za dostavu dokumentacije su direktor društva ili osoba koju on ovlasti. Navela je da su postojali problemi s dostavom dokumentacije odnosno nisu joj redovito dostavljali skladišne kartice, ulazne i izlazne račune niti su redovito radili inventuru, a to su sve dokumenti na temelju kojih ona radi financijsko praćenje društva. Navela je da ona kao vanjsko knjigovodstvo ne provodi inventuru i ne utvrđuje manjak već joj društvo za koje vodi knjigovodstvo mora dostaviti inventuru i utvrđene manjkove ili viškove na temelju čega onda ona izrađuje naloge za knjiženje financijskog manjka ili viška. Navela je kako joj u razdoblju od 1. travnja 2021. do listopada 2023. nisu dostavljene inventurne liste dok je kod tuženika-protutužitelja u listopadu 2023. izvršena inventura koju su izvršili direktor Vinko Zovko i Emina Gračić pri čemu svjedokinja navodi kako nije sigurna je li bio prisutan tužitelj-protutuženik. Navela je kako je na toj inventuru utvrđen veliki manjak vina, da su se radila nekakva odobrenja kupcima za povrat robe, a roba nije bila evidentirana u skladištu kao povrat. Dalje je navela kako nije mogla utvrditi na koje razdoblje se odnosi utvrđeni manjak jer joj prethodno nisu dostavljane inventurne liste već je manjak utvrđen na dan inventure, dakle u listopadu 2023., te se ne sjeća u kojem iznosu je utvrđen manjak. Na pitanje suda svjedokinja je navela kako je za pravilno vođenje knjigovodstva i izradu završnog računa te usklađivanje financijskog i materijalnog stanja poslovanja potrebno, a i zakonom propisano da se moraju u društvu provoditi redovite inventure te je ona ukazivala tužitelju-protutuženiku da joj je potrebno barem na kraju godine dostaviti inventurne liste kako bi mogla uskladiti financijsko i materijalno stanje tuženika-

protutužitelja. Navela je kako tužitelj-protutuženik nije reagirao na njezina upozorenja da dostavi inventuru zbog čega je u nekoliko navrata slala i e-mail direktoru tuženika-protutuženika, a kako nije odgovarao na mailove, kontaktirali su putem Whatsapp poruka te je direktor tuženika-protutužitelja Vinko Zovko obećao da će provesti inventuru, ali da ni nakon toga inventura nije provedena, sve do 2023. Na upit suda je li upozoravala tuženika-protutužitelja na obvezu dostavljanja inventurnih listi i provođenja inventure i u cijelom razdoblju njihove poslovne suradnje od 2019., svjedokinja je navela da je te da je tuženika-protutužitelja upozoravala na potrebu provođenja inventure i prije nego ju je Vinko Zovko obavijestio da je tu ovlast prenio na tužitelja-protutuženika i da su se u tom razdoblju inventure provodile te su ih provodili djelatnici zaduženi za skladište. Na daljnji upit svjedokinja je navela da je tada bilo oscilacija u stanju robe na skladištu, međutim da je to bilo zanemarivo, a i uobičajeno je u poslovanju da bude takvih oscilacija. Dalje je navela da je, kada je primijetila da se vrše nekakva odobrenja za koja ona nije vidjela materijalnu dokumentaciju u smislu skladišnih kartica povrata robe, obavijestila prvo Kristijana Lovrića na što joj je on rekao da to radi u dogovoru s Vinkom Zovkom. Nakon toga da je pitala Vinka Zovka koji joj je rekao da o tome ne zna ništa i da će provjeriti s Kristijanom Lovrićem. Nakon toga tuženik-protutužitelj napravio je inventuru te su utvrđeni manjkovi robe. Navela je da je u poslovanju uobičajeno da kada kupac naruči robu da narudžbu prati otpremnica koju potpisuje kupac za robu koju je primio i koja predstavlja osnovu za knjiženje robe iz skladišta i da se na temelju otpremnice izdaje faktura koja je osnova za knjiženje prihoda i potraživanja od kupca. Kod povrata robe temelj je također otpremnica ili povratnica koja mora biti ovjerena od kupca koji vraća robu s navedenim razlogom zašto se roba vraća te se na temelju takvog dokumenta provodi financijsko odobrenje, odnosno roba se ili ponovno vraća na skladište i knjiži na stanju ili se roba otpisuje zbog kala ili loma. U svakom slučaju za svaki izlaz i ulaz robe na skladište o tome mora postojati dokument na kojem mora biti naveden kupac ili dobavljač, naziv i količina robe te mora biti ovjeren potpisom. Navela je kako nije imala uvid je li kod tuženika-protutužitelja svaki ulaz i izlaz robe sa skladišta bio popraćen odgovarajućim dokumentom jer joj tuženik-protutužitelj odnosno Kristijan Lovrić kojeg je tuženik-protutužitelj ovlastio nije dostavljao svu dokumentaciju. Svjedokinja je navela kako joj je Kristijan Lovrić rekao da on nije informatički potkovan te joj ne može slati dokumentaciju koju ona treba zbog čega se ona spajala na službeni laptop tuženika-protutužitelja Povratak Commerce te si je sama skidala izdane račune za prodanu robu. Navela je da joj je naknadno i Kristijan Lovrić slao račune, a onda je u jednom periodu ponovno prestao slati. Također, da se, kada se radila inventura u listopadu 2023., ponovno morala spojiti na računalo Povratak Commerce kako bi si izvukla dokumentaciju na temelju koje je izradila završni račun. Navela je da se ne sjeća u kojem su iznosu bila knjižena te odobrenja u razdoblju od travnja 2021. do studenog 2023., te da ne zna je su li cijene vina društva Povratak Commerce po kojima se vino trebalo prodavati bile negdje propisane, niti je to dio njezinog posla da zna. Navela je da je Kristijanom Lovrićem većinom komunicirala preko Whatsapp poruka i e-maila te telefonskih poziva pri čemu je e-mailove slala na službeni e-mail adresu Kristijana Lovrića dok Whatsapp poruke više nema jer je promijenila uređaj. Ne sjeća se je li joj Kristijan Lovrić na početku svog rada kod tuženika-protutužitelja poslao cjenike s niveliranim cijenama vina. Na pitanje tužitelja-protutuženika je li točno da se roba izdaje sa stanja skladišta na temelju dokumenta koji se zove račun/otpremnica svjedokinja je odgovorila da je to točno, ali da se knjigovodstveno odnosno financijsko knjiženje vrši na temelju potpisa od strane kupca na tom istom dokumentu. Na pitanje tužitelja-protutuženika je li točno da joj je svaki takav račun/otpremnica slao na e-mail,

svjedokinja je odgovorila da joj je slao, ali ne svaki račun/otpremnicu te da joj je slao u pdf formatu bez ovjere kupca. Na daljnje pitanje tužitelja-protutuženika je li točno da kada se kupcu izvrši odobrenje da se za tu količinu robe u skladištu prodavatelja poveća stanje robe, dok se na skladištu kupca smanji stanje robe, svjedokinja je odgovorila da je to točno, a na pitanje je li točno da je prodavatelj dužan kupcu za taj iznos odobrenja/povrata namiriti dug jer je kupac robu već prije platio svjedokinja je odgovorila da je točno. Na pitanje tužitelja-protutuženika je li se stanje zaliha u sustavu društva Povratak Commerce automatski niveliralo kroz odobrenja i račune odnosno je li stanje zaliha pratilo izdavanje odnosno primitak robe na temelju odobrenja svjedokinja je odgovorila da ona nije imala uvid u stanje zaliha i da, iako se mogla spojiti na računalo tuženika-protutužitelja i provjeriti stanje zaliha, da to nije bio njezin posao. Također je pojasnila da, sve da je i provjeravala stanje zaliha ne bi mogla znati na temelju stanja u kompjuteru da li je to i stvarno fizičko stanje u samom skladištu. Navela je da je zadnja inventura rađena u listopadu 2023. i da ne zna je li tužitelj-protutuženik bio prisutan inventuri dok ona nije bila prisutna. Dalje je svjedokinja navela da joj tužitelj-protutuženik nije odmah na traženje slao dokumentaciju i nije slao sve što je tražila te da ga je, kada je vidjela prvo odobrenje pitala o čemu se radi i je li odobrenje ovjereno njegovim potpisom i potpisom kupca, na što joj je tužitelj-protutuženik odgovorio da je i da su dokumenti u redu. Dalje je svjedokinja navela da inventura treba biti potpisana i da joj moraju prisustvovati tri osobe te da je u vrijeme kada je rađena inventura u listopadu 2023. kod tuženika-protutužitelja bila zaposlena samo jedna osoba, a to je bio Kristijan Lovrić, tužitelj-protutuženik. Na pitanje suda je li propisano koje osobe moraju prisustvovati inventuri svjedokinja je odgovorila da to obično odrede direktori društva s time da je uobičajeno da inventuri ne prisustvuje skladištar, a budući da se na inventuri utvrđuje stanje robe na skladištu. Na daljnje pitanje svjedokinja je odgovorila da je zakonska obveza da se inventura u društvu radi najmanje jedanput godišnje.

15. Saslušana na ročištu održanom 13. svibnja 2025. svjedokinja Emina Gračić iskazala je da je zaposlenica društva Povratak koje posluje u Bosni i tamo radi na radnom mjestu enologa i direktora prodaje. Znam da je tužitelj-protutuženik Kristijan Lovrić bivši djelatnik društva Povratak Commerce ovdje u Hrvatskoj. Kristijan Lovrić bio je zaposlenik društva Povratak Commerce negdje od travnja 2021. do pred kraj 2023. kao trgovački putnik. U tom razdoblju isključivo je ona s njim komunicirala oko nabave robe za Republiku Hrvatsku. Navela je da ona nema ovlasti oko određivanja cijena vina, ali budući da su društvo Povratak i društvo Povratak Commerce sestrinske firme imala je saznanja o cijenama po kojima je društvo Povratak Commerce trebalo prodavati vina u Republici Hrvatskoj. Navela je kako je vidjela cjenik društva Povratak Commerce, također da svako društvo koje se bavi prodajom robe mora imati propisane cijene po kojima će robu prodavati i cijena mora biti veća od nabavne jer u protivnom društvo posluje s gubitkom. Za sva vina koja je prodavao Povratak Commerce bila je propisana minimalna cijena u iznosu od 4,50 eura i to iz tog razloga što je od toga 3,00 eura trebalo ići društvu Povratak u Bosni, dok se 1,50 eura trebalo koristiti za troškove poslovanja društva Povratak Commerce u Hrvatskoj. Ima saznanja da društvo Povratak Commerce u Hrvatskoj nije prodavalo vina po propisanim cijenama već ispod minimalnih cijena, a to zna jer je vidjela dokumentaciju društva koju je direktor Vinko Zovko donio u Bosnu na pregled nakon što ga je kontaktirala računovođa oko neplaćenih najamnina. Tada je vidjela da se vino malvazija prodavala po 2,16 eura što je daleko ispod cijene za takvo vino i što je nju kao enologa šokiralo jer zna koliko treba uložiti u proizvodnju takvog vina. Osim toga pregledom dokumentacije utvrdila je da je

društvo Povratak Commerce u dugovanju prema svojim kupcima, a što nije uobičajeno. Također da je utvrdila neuobičajeno velik broj knjižnih odobrenja među kojima se isticalo odobrenje za društvo Staklo Zadar gdje je isporučeno robe za otprilike 7.000,00 eura dok je odobrenje izdano na nekih 5.000 eura što joj je bilo čudno i sumnjivo te je detaljnije provjerila razloge iz odobrenja i utvrdila da se kao razlog povrata navodi pogreške u kapici, a to je kapsula koja ide preko grla boce. Naknadno kada je bila u skladištu društva Povratak Commerce zajedno s Kristijanom Lovrićem i gospodinom Zovkom nigdje nije primijetila vino s pogreškama u kapici. Na sastanku koji je bio organiziran u skladištu društva Povratak Commerce zajedno s Kristijanom Lovrićem i direktorom Vinkom Zovkom, tražila je od Kristijana Lovrića objašnjenje, međutim nije ga dobila već ju je Kristijan Lovrić vrijeđao i udarao šakom po stolu što smatra vrlo neprimjerenim. Na sastanku se nije moglo razgovarati s tužiteljem-protutuženikom te joj nije htio dati odgovore na ni jedno pitanje vezano uz nepravilnosti i nelogičnosti koje je utvrdila pregledom dokumentacije, te se u jednom trenutku tužitelj-protutuženik nadvio nad nju, a sastanak je prekinut kada je Kristijan Lovrić opsovao Boga. Nije se mogla točno sjetiti koliko je sastanak trajao prije nego što je prekinut, ali sigurno više od sat vremena. Na sastanku je predložila Kristijanu Lovriću da zajedno naprave inventuru, pri čemu je ona prije sastanka ulaskom u skladište napravila okvirnu inventuru i utvrdila da postoji manjak od nekih malo više od palete vina. Za to je postojalo knjižno odobrenje, ali nije bilo robe u skladištu. Kristijan Lovrić tvrdio je da je sve uredno i da sve to tako treba biti. Navela je da je sastanak bio najavljen Kristijanu Lovriću i to ga je ona osobno kontaktirala putem Whatsapp poruke, a zvao ga je i gospodin Vinko Zovko. Navela je kako je kapacitet vinarije Povratak u BiH bio takav da je u svakom trenutku mogao pokriti povećane zahtjeve za robom u Hrvatskoj preko društva Povratak Commerce bez povlačenja robe od kupaca u Republici Hrvatskoj. Također je navela kako društvo Povratak Commerce nije redovito plaćalo vina koja mu je isporučivala vinarija Povratak iz BiH, odnosno da je uplata bila u dva navrata i to u vrlo mizernom iznosu te da tužitelj-protutuženik nije dao obrazloženje za neplaćanje. Prema njezinim saznanjima iznos manjka u robi utvrđen krajem 2023. bio preko 7.000,00 eura, ali je šteta i veća jer je bilo oko 25.000,00 eura duga prema vlastitim kupcima, a koji dug je podmirila vinarija Povratak iz Bosne. Navela je kako je osobno radila inventuru i zato zna koliki je bio otprilike iznos manjka. Dalje je navela da nije zvala Kristijana Lovrića da 29. studenoga 2023. radi s njom inventuru jer je nakon njegovog ponašanja na sastanku i kada mu je bilo predloženo da tada zajedno naprave inventuru, smatrala da to nije moguće. Na toj inventuri bili su ona, direktor Zovko te gospodin Vlado Brcković, najmodavac. Navela je da su prije nego je Kristijan Lovrić zaposlen u društvu Povratak Commerce inventure redovito rađene po djelatnicima Marini i Krešimiru te da je u trenutku prestanka radnog odnosa Kristijana Lovrića dug društva Povratak Commerce prema društvu Povratak u BiH bio preko 90.000 maraka i radilo se o dugu s osnove isporuke vina. Svjedokinja je dalje navela kako je u slučaju kada se da odobrenje kupcu potrebno da se roba i fizički vrati na skladište, osim u slučaju ako se daje samo financijsko odobrenje, međutim u slučaju Povratak Commerce radilo se o davanju robno-materijalnog odobrenja. Pojasnila je da robno-materijalno odobrenje zapravo izgleda kao povrat kupljene robe dok financijsko odobrenje znači da je roba isporučena kupcu, a naknadno mu se odobri neki rabat na cijenu. Na pitanje tužitelja-protutuženika kako je već na prvi pogled utvrdila da fali oko 600 boca u skladištu svjedokinja je odgovorila da to nije bilo teško utvrditi kada u skladištu postoji pet artikala koji su složeni na EU palete koje svaka nose u četiri reda 25 kartona što je ukupno sto kartona odnosno 500 boca. Navela je da je stanje skladišta utvrđivala na temelju dokumenta stanje zaliha koje je dobila od računovođe

te da nema saznanja da li je rađena nivelacija cijena vina u Republici Hrvatskoj. Dalje je navela da prodaja nije rasla nakon dolaska tužitelja-protutuženika u društvo Povratak Commerce, a na pitanje tužitelja-protutuženika kako je utvrdila da se roba za koju je izdano odobrenje nije vratila na skladište odgovorila je da tako jer je u skladištu nije zatekla.

16. Sudska vještakinja Jasmina Hudoletnjak su svom pisanom nalazu i mišljenju od 4. prosinca 2025. (list 174-178 spisa) navela je da je dokumentacija koju joj je dostavio tuženik-protutužitelj za utvrđivanje postojanja manjka nedostatna dok je usporedbom stanja skladišne evidencije robe Skladišne kartice MIČEVEC i konta 6600 Skladište veleprodaja u bruto bilanci na dan 31. prosinca 2021. i 31. prosinca 2022. utvrđena razlika između navedenih evidencija te da iz navedenog proizlazi da knjigovodstvena evidencija nije usklađena sa pomoćnim knjigama odnosno skladišnom evidencijom. Uvidom u skladišne kartice razvidno je da na istima nije evidentirana inventura odnosno provođenje popisa robe. Knjigovodstvene kartice zaliha robe za konto 6600 Skladište veleprodaja nisu joj dostavljene na uvid pa nije moguće utvrditi da li je u knjigovodstvenim evidencijama evidentirano provođenje popisa robe niti eventualne popisne razlike. Također nisu dostavljene inventure liste te je iz dostavljene dokumentacije logično zaključiti da popis robe nije proveden tijekom 2021. i 2022. te da isti nije proveden niti na kraju tih godina kako to nalaže Zakon o računovodstvu. Slijedom navedenog da temeljem dostavljene knjigovodstvene dokumentacije nije moguće potvrditi da ista odražava stvarno stanje robe na zalihi na dan 31. prosinca 2021. i 31. prosinca 2022. Dalje je vještakinja u nalazu navela da je analizom prometa po skladišnim karticama uočila promete pod nazivom Odobrenje kupcu koji su na skladišnim karticama evidentirani kao negativni izlaz. Pritom u skladišnoj evidenciji nema evidentiranih dokumenata o povratu robe od kupca kojim se u slučaju povrata robe od strane kupca roba ponovo zaprima na skladište. Uočava se da je knjiženje dokumenata Odobrenje kupcu na pojedinim šiframa robe količinsko stanje robe povećavalo, a da pritom navedeno povećanje količine robe na skladištu nije nastalo stvarnim povratkom robe na skladište jer za isto ne postoji dokument zaprimanja robe u skladište kako je prethodno navedeno. Na taj način je na pojedinim šiframa robe iskazivano nerealno pozitivno stanje te su ispostavljeni računi otpremnice kupcima za robu za koju ne postoji podloga ulaza na skladište. Količinsko stanje skladišta po šiframa robe tijekom 2022. iz kojeg proizlazi da je dokumentom Odobrenje kupcu stanje skladišta navedenim dokumentom svođeno na fiktivno pozitivno stanje prikazala je tablično. Dalje je vještakinja utvrdila da je dokument Odobrenje kupcu prvenstveno izdavan jednom kupcu i to Staklo Zadar j.d.o.o. te da je navedeni kupac još tijekom 2021. izdavanjem dokumenta Odobrenje kupcu doveden u stanje preplate koja na dan 1. siječnja 2022. iznosi 5.756,40 HRK. Izdavanjem Odobrenja kupcu tijekom 2022. kupac Staklo Zadar j.d.o.o. doveden je u stanje preplate u iznosu 32.700,25 HRK na dan 31. prosinca 2022. Istaknula je da se dokument odobrenja kupcu izdaje u slučajevima povrata robe od kupca - kada se roba koju kupac vrati zaprimi te se kupca odobri za vrijednost zaprimljene robe, u skladišnim evidencijama se evidentira ulaz robe na skladište, a u knjigovodstvenim evidencijama se evidentira povećanje stanja konta zalihe robe i smanjenja cijene isporučene robe - kada se roba od kupca ne vraća već se kupcu odobrava financijski popust na zaračunatu cijenu te se takvo odobrenje ne evidentira u skladišnim evidencijama jer nema fizičkog povrata robe u skladište već se isto evidentira u knjigovodstvenim evidencijama kao rashod od odobrenih popusta. Navela je da iz dostavljene dokumentacije nije moguće utvrditi temeljem kojeg poslovnog događaja su u skladišnoj evidenciji evidentirani dokumenti odobrenje kupcu.

Vještakinja je navela da je usporedbom stanja skladišne evidencije robe Skladišne kartice MIČEVEC i konta 6600 Skladište veleprodaje u bruto bilanci na dan 31. prosinca 2023. utvrđena razlika između navedenih evidencija od 21.102,56 EUR a koja se dobije usporedbom stanja skladišta robe dokument Skladišne kartice MIČEVEC u kojem je iskazano stanje 3.379,26 EUR sa stanjem konta 6600 Skladište veleprodaje koje iznosi 24.481,82 EUR te da iz navedenog proizlazi da knjigovodstvena evidencija nije usklađena sa pomoćnim knjigama odnosno skladišnom evidencijom. Iz dostavljenih skladišnih kartica utvrdila je da je evidentiran dokument Inventura roba sa datumom 29. studenoga 2023., ali budući da inventurne liste nisu dostavljene nije moguće utvrditi da su navedena knjiženja provedena temeljem stvarno provedene inventure. Također je navela da, uzimajući u obzir da knjigovodstvene kartice konta 6600 Skladište veleprodaje nisu dostavljene nije moguće utvrditi da li je dokument Inventura roba proknjižen na navedenom kontu, ali usporedbom stanja konta 6600 Skladište veleprodaje u dostavljenoj bruto bilanci i stanja skladišnih kartica MIČEVEC na dan 31. prosinca 2023. utvrđeno je da skladišna i knjigovodstvena evidencija nisu usklađene. Posebno je uočila da su kupcu Staklo Zadar j.d.o.o. tijekom 2023. izdavani isključivo dokumenti Odobrenje kupcu i da kupcu nije vršen povrat preplaćenih financijskih sredstava te da je stanje preplate navedenog kupca na dan 31. prosinca 2023. iznosilo 6.004,03 EUR. Zaključno je navela da sve navedene utvrđene činjenice upućuju da tuženik-protutužitelj nije provodio obvezne godišnje popise robe za 2021. i 2022., da u navedenim godinama slijedom toga nije vršio usklađenje knjigovodstvenog stanja i skladišnih evidencija sa stvarnim stanjem koje se utvrđuje provođenjem popisa robe, da je na dan 29. studenoga 2023. u skladišnim evidencijama evidentirao dokument Inventura robe za koji nije moguće potvrditi da je evidentiran temeljem stvarno provedenog popisa niti da je isti evidentiran u knjigovodstvenim evidencijama te da postupajući na taj način nije vodio poslovne knjige društva sukladno odredbama Zakona o računovodstvu. Nastavno na nalog izdan vještaku za provođenje knjigovodstvenog vještačenja kojim je potrebno utvrditi je li postojao manjak kod tuženika-protutužitelja i kojem iznosu u razdoblju od 1. travnja 2021. do 29. studenog 2023. vještakinja je navela da na temelju dokumentacije dostavljene za potrebe provođenja vještačenja nije moguće utvrditi da li je kod tuženika-protutužitelja i u kojem iznosu u razdoblju od 1. travnja 2021. do 29. studenog 2023. postojao manjak jer dostavljena dokumentacija za utvrđivanje istog nije dostatna. Utvrdila je da u dostupnim bruto bilancama nije evidentiran manjak za robu osim dopuštenog u 2022. u iznosu 315,85 HRK te u dostavljenim bruto bilancama nije našla knjiženja potraživanja za nastale manjkove pa slijedom toga zaključuje da ukoliko bi manjak stvarno postojao, isti nije evidentiran u knjigovodstvenim evidencijama.

16.1. Sudska vještakinja Jasmina Hudoletnjak svoj nalaz i mišljenje usmeno je obrazložila na ročištu održanom 18. veljače 2026. te je navela da joj tuženik-protutužitelj nije dostavio traženu dokumentaciju, a radi se o knjigovodstvenim karticama za zalihe robe za razdoblje od 1. siječnja 2021. do 31. prosinca 2023. te inventurne liste sa stanjem robe na dan 31. prosinca 2020., 31. prosinca 2021., 31. prosinca 2022. i 31. prosinca 2023. Navela je kako je dodatno pozvala tuženika-protutužitelja da joj dostavi i eventualne inventurne liste ako je provedena izvanredna inventura, a što je dopušteno da se takva inventura provodi, međutim navedena dokumentacija nije joj dostavljena te je nalaz i mišljenje sačinila na temelju dostupne dokumentacije.

16.2. Vezano uz provođenje inventure navela je kako je za svako društvo propisana

zakonska obaveza provođenja inventure i da je za to odgovorna uprava društva koja je ovlaštena naložiti provođenje inventure i to, naglasila je, bez obzira vodi li se računovodstvo društva u samom društvu ili putem vanjskog suradnika. Uprava društva dužna je naložiti i organizirati provođenje inventure, imenovati osobe koje će ju provesti, a nakon provedenog postupka utvrditi viškove ili manjkove i te promjene obrazložiti, odnosno ukoliko postoje manjkovi za njih utvrditi jesu li dopušteni ili su nedopušteni te tko je za njih odgovoran. Na pitanje suda odgovorila je kako je protivno Zakonu o računovodstvu da inventuru provodi osoba koja je zadužena za materijalno poslovanje skladišta već se treba odrediti neka osoba koja nema interes utjecati na stanje skladišta koja onda uz sudjelovanje osobe koja je zadužena za materijalno poslovanje skladišta (u smislu da joj ta osoba, skladištar, pomaže kod brojanja) izvrši inventuru. Međutim da inventurnu listu sastavlja isključivo osoba koja je nezavisna i koja nema interes utjecati na stanje skladišta. Na daljnji upit navela je da, budući da joj nisu dostavljene knjigovodstvene kartice za zalihe robe niti inventurne liste ne može utvrditi na koji način se provodila inventura. Navela je da nigdje u bilancama društva za razdoblje od 2020. do 31. prosinca 2023. nije vidjela da bi bili evidentirani kakvi značajni manjkovi, osim dopuštenog manjka za 2022. u iznosu od 315,85 kuna pri čemu je napomenula da se manjkovi moraju evidentirati u bilanci, a što ovom slučaju nije navedeno pri čemu je uočila da stanje skladišne evidencije robe (materijalno i stvarno stanje) i konta 6600 skladište veleprodaja (knjigovodstveno stanje) u bruto bilanci nisu međusobno usklađeni, a koje razlike je specificirala za svaku godinu u svom nalazu.

16.3. Na upit punomoćnika tuženika-protutužitelja da pojasni što to točno znači navela je da se inventurom robe utvrđuje količinsko stanje robe koje se onda evidentira u skladišno materijalnoj evidenciji (i viškovi i manjkovi) jer se ta skladišna evidencija mora svesti na stanje utvrđeno inventurom. Istovremeno utvrđeni viškovi i manjkovi evidentiraju se u knjigovodstvu vrijednosno, odnosno u bilanci tako da konto zaliha robe (u konkretnom slučaju konto 6600 skladište veleprodaja) koji odgovara skladišno materijalnoj evidenciji mora biti usklađen s njom vrijednosno. Manjak robe ne može se utvrditi ako nema podatka o stvarnom stanju robe koji se utvrđuje inventurom, a iz priložene dokumentacije razvidno je da financijska evidencija, bilanca ili glavna knjiga nisu usklađeni sa pomoćnim knjigama (skladišno materijalnim) te se u konkretnom slučaju ni za jednu od evidencija ne može tvrditi da je točna. Na upit suda, a s obzirom na prethodno rečeno, je li se onda na dan 29. studenoga 2023. mogao utvrditi manjak robe, vještakinja je odgovorila da s obzirom na to da nema inventurne liste na uvid, odnosno nisu joj dostavljene, to ne može utvrditi, ali da može reći da takav manjak nije iskazan nigdje u bilanci za 2023.

16.4. Na upit suda da pojasni što znači pojam "odobrenje kupcu" vještakinja je navela kako se taj pojam u praksi veže uz dvije situacije pri čemu u jednoj situaciji dolazi do fizičkog kolanja robe odnosno da se roba isporuči kupcu, da mu se izda račun za isporučenu robu te da mu se onda za dio isporučene robe ili za cijelu pošiljku izda odobrenje, pod uvjetom da kupac zaista fizički vrati robu u količini navedenoj u odobrenju. Takvo odobrenje evidentira se i u skladišnoj evidenciji i u knjigovodstvenoj evidenciji jer mijenja stanje robe na skladištu budući je roba vraćena i mijenja stanje potraživanja prema kupcu. Također, da postoje i financijska odobrenja koja se izdaju u smislu popusta i sniženja cijene za prodanu robu, ali tu nema fizičkog kolanja robe, odnosno isporučena roba ostaje kod kupca, ali se kupcu umanjuje cijena za tu robu i takvo odobrenje evidentira se samo u knjigovodstvenoj evidenciji jer utječe samo na

potraživanje prema kupcu. Navela je da odobrenje uvijek slijedi iza nekog poslovnog događaja, najčešće nakon što je roba isporučena kupcu, kupcu se iz nekog razloga da odobrenje, odnosno smanji se njegova obaveza prema isporučitelju, ali odobrenje nije samostalan poslovni događaj. Pritom odobrenje mora biti popraćeno odgovarajućim dokumentom, odnosno roba kada se isporučuje kupcu prati ju izdatnica ili otpremnica, a kada se vraća nazad isporučitelju, prati ju povratnica jer na temelju tog dokumenta kupac zna da mu je smanjena obaveza po prethodno izdanom računu za robu za koje mu je dano odobrenje. Odobrenje je samo dokumentacija koja prati osnovni dokument vezan za isporuku robe-račun jer je račun kao osnovni dokument vezan uz isporuku robe dok je odobrenje dokument vezan uz osnovni račun i korigira financijsku obvezu kupca prema dobavljaču i poreznu obvezu po Zakonu o porezu na dodanu vrijednost.

16.5. Na pitanje tužitelja-protutuženika da li je u situaciji kada se neka roba proda kupcu (u konkretnom slučaju Staklo Zadar) i kupac tu robu plati, ali roba ostaje fizički na skladištu dobavljača, potrebno za tu robu izdavati otpremnicu kada se ta roba po odobrenju izdanom kupcu (Staklo Zadar) vraća na skladište dobavljača (Povratak Commerce) radi daljnje prodaje trećem kupcu, a roba se cijelo vrijeme nalazi fizički na skladištu Povratak Commerce, vještakinja je odgovorila da nije jasno zbog čega bi se uopće izdavao račun kupcu za robu koja mu nije i fizički isporučena te da to nije u skladu sa Zakonom o obveznim odnosima niti Zakonom o porezu na dodanu vrijednost. također je navela da nije uobičajeno da netko kupuje robu i da ju ne preuzme i fizički, jer roba se kupuje ako za tim postoji potreba. Navela je da postoje neke životne i izvanredne situacije kada roba ostaje na skladištu prodavatelja i nakon što je plaćena, na primjer ukoliko kupac u tom trenutku zaista nema mjesta u svom skladištu, ali takvi događaji moraju s računovodstveno knjigovodstvenog aspekta moraju biti pokriveni nekim pisanim dokumentom u kojem će se navesti do kojeg roka roba ostaje na skladištu prodavatelja, a između ostaloga i zbog prelaska rizika zbog propasti stvari.

16.6. Dalje je vještakinja navela da nije mogla naći vezu između izdanih računa i dokumenti odobrenje kupcu Staklo Zadar, za koje je u pisanom nalazu navela da su tijekom 2023. isključivo izdavani tom kupcu jer iz dostupne dokumentacije nije mogla utvrditi da su popraćeni i odgovarajućim prethodnim računom, dok nije mogla utvrditi ni postojanje nekog činjeničnog, materijalnog poslovnog događaja koji je prethodio izdavanju odobrenja kupcu. Navedeno da je potkrijepila i tablicom koja je priložena u nalazu i iz koje je vidljivo da nakon usporedbe podataka o količini robe na početku 2022., a taj podatak se prenosi iz prethodne 2021., o ulazu robe, izlazu robe te otpisu, je te godine 2022. kod tuženika-protutužitelja utvrđeno da je prodano više robe nego što je uopće moglo postojati na skladištu. Na upit da pojasni u kojoj valuti je izražen iznos manjka od 13.967,46 odnosno jesu li to kune ili euri, navela je da u prvom redu ne bi baratala s pojmom manjka već prikazom vrijednosti robe koja je fakturirana, a objektivno nije postojala na skladištu, a na daljnji upit je li u tom slučaju postojala obveza društva Povratak Commerce da svojim kupcima isporuči tih 1.923 komada robe za koje je utvrđeno da je prodana, a uopće nije postojala, odnosno da kupcima nadoknadi vrijednost te robe vještakinja je odgovorila kako je, kada se izda račun prva pretpostavka da je roba zaista i isporučena. Ako je račun izdan, a roba nije isporučena, postoji obveza za isporuku robe ili vraćanje iznosa koji je plaćen za robu koja nije fizički isporučena.

16.7. Na pitanje tužitelja-protutuženika osobno, je li moguće da je program u kojem je

tužitelj-protutuženik radio i evidentirao prodaju robe i stanje skladišta, automatski po unesenom odobrenju za nekog kupca, na stanje skladišta vraćao količinu robe za koju je izdano to odobrenje, a s obzirom da tužitelj-protutuženik tvrdi da nije mogao robu dalje prodavati ukoliko je stanje skladišta bilo u manjku, vještakinja je odgovorila kako je to moguće i da se možda to u ovom slučaju i dogodilo, ali da ona nema uvid u taj program i ne zna kako on funkcionira, ali da tužitelj-protutuženik cijelo vrijeme govori kako je izdavao financijska odobrenja, a ona su tako i evidentirana na skladišno materijalnim karticama, iako se ona tamo ne knjiže i to je moglo dovesti do situacije da je tužitelj-protutuženik na taj način prikazao da na skladištu ima robe, ali taj poslovni događaj zapravo nije bio popraćen odgovarajućim dokumentom.

16.8. Na upit suda je li se na temelju izdanog računa, konkretno za kupca Staklo Zadar u skladištu evidentirao i izlaz robe, vještakinja odgovara da se izlaz robe sa skladišta evidentirao u skladišno materijalnoj evidenciji da se stanje skladišta smanjilo, dok nije mogla utvrditi što se evidentiralo u knjigovodstvu jer joj nisu dostavljene financijske kartice te zbog toga što u prvom redu kod tuženika-protutužitelja nisu usklađene skladišno materijalne kartice kao pomoćne evidencije i bruto bilanca kao glavna knjiga. Na daljnji upit vještakinja je odgovorila da je za vođenje poslovnih knjiga uvijek odgovorna uprava društva neovisno o tome je li tu obvezu delegirala na nekog zaposlenika ili vanjskog suradnika, dok je za materijalno financijsko poslovanje skladišta odgovoran skladištar, odnosno osoba kojoj je uprava društva povjerila tu funkciju jer se izdavanje i isporuka robe događa iz skladišta a ne iz knjigovodstva. koje naknadno bilježi te događaje na temelju dokumentacije koju mu dostavlja skladište slijedom čega knjigovodstvo nije dužno upozoriti skladištara da je dužan uz odobrenja dostavljati i prateće dokumente.

16.9. Na upit punomoćnika tuženika-protutužitelja da li izdavanje financijskog odobrenja utječe na povećanje stanja zaliha robe te da li bi nastala šteta ako bi se izdavanje financijskog odobrenja knjižilo kao povećanje stanja skladišta, vještakinja je odgovorila da se financijska odobrenja ne knjiže u skladišno materijalnoj evidenciji jer predstavljaju korekciju financijske vrijednosti isporuke. Što se tiče odgovora na pitanje da li bi knjiženjem financijskog odobrenja kao povećanja stanja zaliha mogla nastati šteta navela je da je takvo postupanje samo po sebi nedopušteno jer je jedino dopušteno knjiženje u materijalno skladišnoj evidenciji ono koje prati materijalni, fizički i stvarni povrat robe. Takvo nedopušteno knjiženje koje stvara fiktivno stanje skladišta za društvo u konkretnom slučaju Povratak Commerce, predstavlja štetu samu po sebi u smislu da je nezakonito. Na upit suda je li zbog opisanog postupanja tužitelja-protutuženika društvo Povratak Commerce pretrpjelo kakvu štetu odnosno je li došlo u obvezu prema kupcima kojima su izdavna odobrenja na način da je moralo tim kupcima isplatiti neki iznos ili isporučiti robu vještakinja odgovara da je u prvom redu logika poslovnog događaja kupnje robe koja je uz to i plaćena, njezina isporuka kupcu i da je logično da je kupac koji je robu platio, a nije je zaprimio, traži isporuku robe ili financijsko obeštećenje. Da bi se moglo utvrditi je li za društvo Povratak Commerce nastala kakva šteta zbog takvog postupanja da su kupci robu kupili i platili, a da je ona ostala fizički u skladištu prodavatelja, trebalo bi se utvrditi je li društvo za tu robu kupcima isplatilo na račune protuvrijednost.

17. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudske vještakinje jer ga je ocijenio stručnim, sveobuhvatnim i nepristranim, posebno u dijelu u kojem je vještakinja navela kako u konkretnom slučaju nije mogla utvrditi je li u razdoblju od 1. travnja 2021. do

29. studenoga 2023. postojao manjak robe na skladištu tuženika-protutužitelja te u dijelu u kojem je utvrdila da je tužitelj-protutuženik izdavao dokumente Odobrenja kupcima, a koja odobrenja koji nisu bila popraćena i odgovarajućim prethodnim računom, odnosno nekim poslovnim događajem.

18. Iskaz tužitelja-protutuženika sud je prihvatio u dijelu u kojem je iskazao da je bio u radnom odnosu kod tuženika-protutužitelja i da je sam vodio prodaju, administrativne poslove vezane uz prodaju te radio u skladištu jer je u tom dijelu njegov iskaz suglasan s iskazom zastupnika po zakonu tuženika-protutužitelja Vinka Zovka, svjedoka Vlade Brckovića, te svjedokinja Emine Gračić i Jasmine Otročak. Sud je prihvatio i iskaz tužitelja-protutuženika u dijelu u kojem je naveo kako prilikom zapošljavanja kod tuženika-protutužitelja nije preuzeo skladište u smislu da bi prije toga bila napravljena inventura te u dijelu u kojem je naveo da je davao odobrenja kupcima jer je u tom dijelu njegov iskaz u suglasnosti s nalazom i mišljenjem stalne sudske vještakinje Jasmine Hudoletnjak i iskazom zastupnika po zakonu tuženika-protutužitelja Vinka Zovka. Iskaz tužitelja-protutuženika sud je prihvatio i u dijelu u kojem je naveo da je ključ od skladišta imao i Vlado Brcković jer je u tom dijelu njegov iskaz suglasna s iskazom tog svjedoka.

18.1. Sud nije prihvatio iskaz tužitelja-protutuženika u dijelu u kojem je naveo da je knjigovotkinji društva Jasmini Otročak dostavljao dokumentaciju koju ga je tražila vezano uz odobrenja izdana kupcima jer je u tom dijelu njegov iskaz u suprotnosti s iskazom te svjedokinje, ali i nalazom i mišljenjem stalne sudske vještakinje Jasmine Hudoletnjak koja je utvrdila da ne postoji poslovna dokumentacija koja bi pratila izdavanje tih odobrenja. Također, sud nije prihvatio njegov iskaz u dijelu u kojem je naveo da je imao usmeno odobrenje Vinka Zovka za prodavanje vina ispod cijene utvrđene cjenikom jer je u tom dijelu njegov iskaz u suprotnosti s iskazima zastupnika po zakonu tuženika-protutužitelja Vinka Zovka i svjedokinje Emine Gračić. Iskaz tužitelja-protutuženika u dijelu u kojem je naveo da su se cijene vina nivelirale na temelju njegovog prijedloga sud nije prihvatio jer taj navod nije popraćen nikakvim dokazima, a nije prihvatio njegov iskaz ni u dijelu u kojem je iskazao da ga je knjigovodstvo, koje je imalo uvid u cijene i u prodaju vina, trebalo upozoriti ako nešto nije bilo u redu. Naime, sud nalazi, a što potvrđuje i iskaz svjedokinje Jasmine Otročak te nalaz i mišljenje sudske vještakinje Jasmine Hudoletnjak, da je knjigovodstvo odgovorno za knjiženje osnovnih poslovnih procesa u poslovne knjige na temelju dostavljene dokumentacije dok je vođenje i dostava dokumentacije u konkretnom slučaju bila obveza tužitelja-protutuženika, a što je i sam potvrdio u svom iskazu kada je naveo da je imao dužnost fakturiranja, izdavanja računa i brigu oko naplate računa za isporučenu robu te obavljanje posla skladištara. Pritom iz iskaza svjedokinje Jasmine Otročak proizlazi da joj tužitelj-protutuženik nije slao potrebnu dokumentaciju, odnosno nije dokumentaciju slao na vrijeme. Također, iskaz tužitelja-protutuženika da je odobrenja izdavao kupcima u situacijama kada da su imali narudžbu od drugog kupca, ali da u tom trenutku nisu imali vina za isporučiti mu, pa je za to vino u dogovoru s kupcem izvršen knjigovodstveni povrat u skladište dok je vino prodano drugom kupcu sud cijeni nelogičnim budući da su zastupnik po zakonu tuženika-protutužitelja Vinko Zovko i svjedokinja Emina Gračić iskazali da je tuženik-protutužitelj svkom trenutku mogao iz vinarije u Bosni povući dovoljnu količinu vine radi prodaje. Posebno je nelogičan dio iskaza tužitelja-protutuženika u kojem je naveo da je u situacijama kada su davana odobrenja kupcima, a budući da društvo nije imalo novaca da onom prvom kupcu vrati novac uplaćen za vino koje nije bilo preuzeto sa skladišta, on tom kupcu od nove količine vina koja je pristigla na skladište prodao istovjetnu količinu vina kao i

prvi put, međutim, po višoj cijeni čime da je za tuženika ostvario veći profit. Naime, životno je nelogično te protivno svakoj poslovnoj logici da bi kupci prihvaćali takav način prodaje da plate robu koja im ne bude ni isporučena već bude proslijeđena dalje novom kupcu i da umjesto povrata za plaćenu robu ponovno kupuju tu istu robu po skupljoj cijeni.

19. Iskaz zastupnika po zakonu tuženika-protutužitelja Vinka Zovka sud je prihvatio u dijelu u kojem je naveo da je tužitelju-protutuženiku bilo izričito navedeno da vina nikako ne prodaje ispod 4,5 eura po boci, jer je poslovanje bilo zamišljeno na način da se od prodaje vina 3,00 eura plaća vinariji Povratak, a 1,50 euro da se zadrži u društvu Povratak Commerce i da se iz toga financira poslovanje društva Povratak Commerce i plaća tužitelja-protutuženika jer je u tom dijelu njegov iskaz suglasan iskazu svjedokinje Emine Gračić. Sud prihvaća i iskaz zastupnika po zakonu tuženika-protutužitelja u dijelu u kojem je iskazao da su ključ od skladišta osim njega, imali tužitelj-protutuženik o svjedok Vlado Brcković jer je u tom dijelu njegov iskaz suglasan iskazima tužitelja-protutuženika i svjedoka Vlade Brckovića. Iskaz zastupnika po zakonu tuženika-protutužitelja Vinka Zovka sud je prihvatio i u dijelu u kojem je iskazao da je negdje nakon blagdana Svih svetih 2023. uzeo na pregled knjigovodstvenu dokumentaciju društva te da je tada utvrdio nepravilnosti nakon čega je organizirao sastanak s tužiteljem-protutuženikom, a što tužitelj-protutuženik niti ne spori.

20. Iskaz svjedoka Vlade Brckovića sud je prihvatio u dijelu u kojem je iskazao da zastupnik po zakonu tuženika-protutužitelja Vinko Zovko nije često dolazio u skladište društva Povratak Commerce te u dijelu u kojem je naveo da je i on imao ključ od skladišta tog društva budući da je u tom dijelu njegov iskaz suglasan iskazu tužitelja-protutuženika i iskazu zastupnika po zakonu tuženika-protutužitelja Vinka Zovka dok nije prihvatio iskaz tog svjedoka u dijelu u kojem je naveo da je imao i ključ od kancelarije te da je vidio da su sa stola u kancelariji nestali neki papiri koji su inače stajali na stolu jer je u tom dijelu njegov iskaz suprotan iskazu tužitelja-protutuženika i iskazu zastupnika po zakonu tuženika-protutužitelja Vinka Zovka. U tom dijelu njegov iskaz sud cijeni neistinitim i usmjernim na pogrešno prikazivanje stanja.

21. Iskaz svjedokinje Jasmine Otročak sud je prihvatio, osim u dijelu u kojem je iskazala da je inventura kod tuženika-protutužitelja provedena u listopadu 2023. budući da je taj dio iskaza suprotan iskazima tužitelja-protutuženika i zastupnika po zakonu tuženika-protutužitelja koji su iskazali da inventura nije bila rađena te nalazom vještakinje Jasmine Hudoletnjak koja je utvrdila da je na dan 29. studenoga 2023. u skladišnim evidencijama evidentiran dokument Inventura robe, ali da nisu dostavljene inventurne liste zbog čega nije moguće utvrditi da je to knjiženje provedeno na temelju stvarno provedene inventure.

22. Iskaz svjedokinje Emine Gračić sud je prihvatio u dijelu u kojem je iskazala da je tužitelj-protutuženik bio jedini zaposlenik tuženika-protutužitelja, da je bila propisana minimalna cijena vina i da je tužitelj-protutuženik vina prodavao po cijeni ispod Cjenikom propisane minimalne cijene, te da je pregledom dokumentacije utvrdila velik broj odobrenja kupcima jer je u tom dijelu njezin iskaz suglasan iskazima tužitelja-protutuženika i zastupnika po zakonu tuženika-protutužitelja. Naime, tužitelj-protutuženik ne spori da je vina prodavao ispod Cjenikom propisane cijene već tvrdi daje to činio u dogovoru i uz suglasnost zastupnika po zakonu tuženika-protutužitelja Vinka Zovka. Sud je prihvatio i njezin iskaz u dijelu u kojem je navela da nije bilo

potrebe za davanjem odobrenja kupcima na način kako je to prikazao tužitelj-protutuženik, zbog nedostatka vina jer se vino u svakom trenutku moglo dostaviti iz vinarije u Bosni budući da je u tom dijelu njezin iskaz suglasan iskazu zastupnika po zakonu tuženika-protutužitelja te je i životno logičan budući da je nesporno kako su vinarija Povratak iz Bosne i Hercegovine sestrinske firme su se vina iz vinarije u Bosni i Hercegovini na tržište u Republici Hrvatskoj distribuirala preko tuženika-protutužitelja. U dijelu u kojem je iskazivala o ponašanju tužitelja-protutuženika na sastanku, sud nije posebno cijenio njzin iskaz jer nije od značaja za ovaj postupak budući da ponašanje tužitelja-protutuženika nije navedeno kao razlog za izvanredni otkaz ugovora o radu.

23. Odredbom članka 116. stavkom 1. ZR propisano je da poslodavac i radnik imaju opravdani razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme, bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka (izvanredni otkaz), ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć. Ugovor o radu može se izvanredno otkazati samo u roku od petnaest dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji (stavak 2.). Stranka ugovora o radu koja, u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, izvanredno otkáže ugovor o radu, ima pravo od stranke koja je kriva za otkaz tražiti naknadu štete zbog neizvršenja ugovorom o radu preuzetih obveza (stavak 3.).

24. Izvanredni otkaz predstavlja vrstu otkazivanja ugovora u radu kada ni poslodavac ni radnik nemaju obvezu poštovati otkazni rok, ali moraju dokazati opravdani razlog za otkaz. Najčešći razlozi za izvanredni otkaz su slučajevi teške povrede obveze iz radnog odnosa ili zbog neke druge važne činjenice, uz uvažanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih strana, te kada nastavak radnog odnosa nije moguć. Poslodavac i zaposlenik u slučaju otkaza moraju dokazati postojanje opravdanog razloga, dok se otkaz može dati u roku 15 dana od dana saznanja činjenice na kojoj se otkaz temelji. Pritom treba navesti da poslodavac ovisno o okolnostima konkretnog slučaja, prirodi povrede obveze iz radnog odnosa i njezinoj težini ima mogućnost izabrati neki od zakonom predviđenih načina otkazivanja ugovora o radu. Stoga je na poslodavcu da odluči kojom vrstom odluke će radniku otkazati ugovor o radu zbog počinjenja teške povrede obveze iz radnog odnosa, a dopuštenost odluke o otkazu ugovora o radu ocjenjuje se prema razlozima iznesenim u toj odluci.

25. Ocjenjujući rezultate dokaznog postupka i dovodeći ih u vezu s relevantnim odredbama materijalnog prava sud je zaključio je da Izvanredni otkaz ugovora o radu od 13. studenoga 2023. bio dopušten.

26. Dovevši u vezu nespornu činjenicu je da je tužitelj-protutuženik davao odobrenja kupcima sa sadržajem Odluke o izvanrednom otkazu Ugovora o radu od 13. studenoga 2023. u kojoj se kao razlozi navode manjak vina na skladištu koji ne odgovara računovodstvenom stanju i ispostavljenim računima, saznanje da je radnik prodavao i isporučivao vina po cijeni znatno nižoj od one utvrđene katologom poslodavca i da je radnik davao znatan broj neopravdanih odobrenja kupcima, s rezultatima dokaznog postupka, posebno s nalazom i mišljenjem sudske vještakinje za knjigovodstvo Jasmine Hudoletnjak sud je utvrdio da je razlog naveden u Odluci o izvanrednom otkazu Ugovora o radu od 13. studenoga 2023. i to da je tužitelj-protutuženik davao neopravdana odobrenja kupcima osnovani razlog za izvanredni otkaz Ugovora o radu.

27. Naime, sud je utvrdio da odobrenja koja je tužitelj-protutuženik davao kupcima nisu imala opravdanje u nekom poslovnom događaju niti su bila popraćena odgovarajućim dokumentima, konkretno povratnicama budući da iz nalaza i mišljenja sudske vještakinje Jasmine Hudoletnjak proizlazi da nije mogla naći vezu između izdanih računa i dokumenata odobrenje kupcu Staklo Zadar, za koje je u pisanom nalazu navela da su tijekom 2023. isključivo izdavani tom kupcu niti je mogla utvrditi postojanje nekog činjeničnog, materijalnog poslovnog događaja koji je prethodio izdavanju odobrenja kupcu.

27.1. Valja istaknuti kako je za osnovanost odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu dovoljno postojanje jednog razloga navedenog u odluci o otkazu, dakle nije potrebno da sud nađe osnovanim i ostale razloge navedene u odluci o izvanrednom otkazu ugovora o radu. Stoga, iako tuženik-protutužitelj nije dokazao da su postojali manjkovi kod poslodavca za koje bi bio odgovoran tužitelj-protutuženik kao radnik, kao što nije dokazao ni da mu je zbog prodaje vina po nižim cijenama nastala kakva materijalna ili reputacijska šteta, utvrđeno je da je tužitelj-protutuženik davao neopravdana odobrenja kupcima koja nisu imala osnovu ni u kakvom poslovnom događaju niti ih je popratio odgovarajućim dokumentima, a što je bio dužan budući da je bio zadužen za materijalno financijsko poslovanje skladišta, a koje postupanje radnika, po ocjeni ovog suda opravdava poslodavčev gubitak povjerenja u takvog radnika zbog čega je sud utvrdio da je u konkretnom slučaju izvanredni otkaz Ugovora o radu tužitelju-protutuženiku bio osnovan i dopušten.

28. Naime, sud je utvrdio da je u konkretnom slučaju poslodavac imao opravdani razlog za otkaz jer se tužitelj-protutuženik prilikom obavljanja svojih zadataka nije pridržavao uputa poslodavca niti je uredno vodio materijalno financijsko poslovanje skladišta, a što je bio dužan te je davao neopravdana odobrenja kupcima, a što je posljedično i narušilo odnos povjerenja između poslodavca i radnika zbog čega nastavak radnog odnosa nije moguć uslijed gubitka povjerenja tuženika-protutužitelja u tužitelja-protutuženika kao radnika.

29. Sud je utvrdio da je poslodavac za razloge zbog kojih je radniku izvanredno otkazao ugovor o radu saznao najranije 2. studenoga 2023., a što tužitelj-protutuženik nije ni sporio te je tužitelju-protutuženiku ugovor o radu izvanredno otkazao u roku od od petnaest dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj je izvanredni otkaz utemeljio. Dakle ugovor o radu tužitelju-protutuženiku otkazan je u skladu s odredbom članka 116. stavak 2. ZOR slijedom čega je na temelju odredbe članka 219. stavak 1. ZPP-a u vezi s odredbom članka 116. stavak 2. ZOR odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

30. Vezano uz protutužbu, sud je utvrdio da ona nije osnovana jer tuženik-protutužitelj nije dokazao da je postojao manjak vina u protuvrijednosti iznosa kojeg potražuje protutužbom, a nije ni tvrdnje da je imao štetu zbog isplate, odnosno vraćanja vina kupcima, ničime potkrijepio dok je sudska vještakinja Jasmina Hudoletnjak u svom nalazu i mišljenju navela da bi u konkretnom slučaju šteta za tuženika-protutužitelja trebala biti evidentirana uplatama na račun tih kupaca.

31. Prema odredbi članka 1045. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023; dalje ZOO) tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je

ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Šteta je umanjeno nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobe (neimovinska šteta), a kako je to propisano odredbom članka 1046. ZOO. Međutim, da bi došlo do odgovornosti za štetu, pretpostavke koje moraju biti kumulativno ispunjene, su postojanje subjekata odgovornosti za štetu, šteta, štetna radnja štetnika, protupravost i uzročno-posljedična veza između štetne radnje i štete, a teret dokaza tih pretpostavki je na protutužitelju.

32. U konkretnom slučaju, da bi tuženik-protutužitelj dokazao da mu je nastala šteta kako u protutužbi navodi: "u vidu isplate za otuđena vina" zbog davanja odobrenja kupcima, trebao je dokazati da su vina otuđena i da je kupce kojima je tužitelj-protutuženik davao odobrenja obeštio, bilo na način da im je isporučio vina ili uplatio protuvrijednost robe. Međutim, tužitelj to nije dokazao jer nije dokazao da je postojao manjak robe niti je dostavio dokaz da je i koliki iznos na ime štete isplatio kupcima kojima je tužitelj-protutuženik davao odobrenja, odnosno nije priložio dokaze iz kojih bi se moglo utvrditi da im je na ime obeštećenja isporučio vino i u kojoj vrijednosti.

32.1. Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 1045. ZOO-a u vezi s odredbom članka 219. stavak 1. ZPP-a protutužbeni zahtjev za naknadu štete u iznosu od 1.515,90 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama valjalo je kao neosnovan odbiti te je presuđeno kao u točki II. izreke ove presude.

33. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 4. ZPP budući da su stranke u ovoj parnici podjednako uspjele te je odlučeno kao u točki III. izreke ovog rješenja.

O RJEŠENJU O PRIVREMENOJ MJERI:

34. Odredbom članka 346. stavak 1. OZ-a propisano je da se privremena mjera radi osiguranja nenovčane tražbine može odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati ostvarenje tražbine, osobito time što će promijeniti stanje stvari, odnosno ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti. Sukladno odredbi stavka 2. istoga članka, a u vezi s odredbom članka 344. stavak 2. OZ-a, predlagatelj ne mora dokazivati opasnost iz stavka 1. tog članka ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu.

34.1. Odredbom članka 347. stavak 1. točka 10. OZ-a propisano je da se radi osiguranja nenovčanih tražbina može odrediti svaka mjera kojom se postiže svrha osiguranja, a osobito privremeno vraćanje zaposlenika na rad; plaćanje naknade za vrijeme radnog spora, ako je to nužno za njegovo uzdržavanje i uzdržavanje osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.

35. Imajući u vidu da tužitelj-protutuženik u prijedlogu za određivanje privremene mjere nije naveo konkretne okolnosti koje bi opravdavale njezino određivanje, dok je saslušan na ročištu održanom 5. srpnja 2024. naveo kako je zaposlen kod drugog poslodavca, uzevši u obzir da tužitelj-protutuženik kao predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine prema tuženiku-protutužitelju kao protivniku osiguranja jer je sud utvrdio da je odluka o otkazu tužitelju-protutuženiku bila

zakonita, sud je našao da u konkretnom slučaju nisu ispunjene pretpostavke za određivanje privremene mjere. Osim toga, sud je utvrdio, a kako j ei prethodno obrazloženo da je u konkretnom slučaju poslodavac imao opravdani razlog za otkaz jer se tužitelj-protutuženik prilikom obavljanja svojih zadataka nije pridržavao uputa poslodavca niti je uredno vodio materijalno financijsko poslovanje skladišta, a što je bio dužan te je davao neopravdana odobrenja kupcima, a što je posljedično i narušilo odnos povjerenja između poslodavca i radnika zbog čega nastavak radnog odnosa nije moguć uslijed gubitka povjerenja tuženika-protutužitelja u tužitelja-protutuženika kao radnika.

35.1. Navodi predlagatelja osiguranja da bi mu nastala nenadoknativa šteta osim što nisu konkretizirani, nemaju utjecaja na konkretni prijedlog za izdavanje privremene mjere budući da se moraju kumulativno ispuniti uvjeti određeni odredbom članka 346. stavak 1. OZ-a. Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 346. stavak 1. OZ.a odlučeno je kao u točki II. izreke ovog rješenja.

Velika Gorica, 28. svibnja 2026.

Sutkinja:
Ivana Klaić Žlepalo

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta na kojem je presuda objavljena ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, bez obzira je li na isto pristupila, odnosno u roku od 15 dana od dana primitka presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Broj zapisa: **9-30888-b5434**

Kontrolni broj: **00f77-e937b-384d4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Ivana Klaić Žlepalo, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.